

+
หงอินต

หตี หงจื่อ

สารบัญ

โคลงกลอน

๑. ไร่การยับยั้งชั่งใจ (อู่ตู้).....๑
๒. เจาะทะลุลำไส้ (ชวนนาง).....๒
๓. เสาะหา(สวีน)๓
๔. ความรู้สึกต่อสิ่งที่เห็น (กวนกำน).....๔
๕. หลงไหล (ชื้อ)๕
๖. กระแสแดงสลาย (หงเงาซ่าน).....๖
๗. โต้แย้งให้น้อย (เช่าเปียน)๗
๘. ชาวประชาถั่งรุ่นใหม่ (ชินถั่งเหริน).....๘
๙. รูปแบบการบำเพ็ญ (ชีวเถียนสิงซื้อ).....๙
๑๐. หนึ่งความคิด (อี่เนียน) ๑๐
๑๑. ยุ่งยาก (ม้าฝั้น).....๑๑
๑๒. ผู้ลาออกชีวิตรอด (ทู้ยเจ้อเซิง).....๑๒
๑๓. จะหนีไปทางไหน (หว่างหนานเถา).....๑๓
๑๔. ดับสลาย (เจี้ยถี่).....๑๔
๑๕. เพียงเพื่อครั้งนี้ (จื่อเว้ยจ้อฮู้ฮุย)๑๕
๑๖. เสื่อม (เซินป้าย).....๑๖

๑๗. เหตุใดภัยพิบัติมาก (ใจหนั้นเว่ยเฮอตัว).....	๑๗
๑๘. สร้างจักรวาลใหม่อีกครั้ง(เนียนคุณใจเจ้า).....	๑๘
๑๙. เห็นความดีงาม (เจียนซ่าน).....	๑๙
๒๐. ชมการแสดงเสนยวิน(กวนเสนยวิน).....	๒๐
๒๑. เข้าสู่เขตแดนศักดิ์สิทธิ์ (ยูเล็งจิ่ง).....	๒๑
๒๒. คืบสู่ดั่งเดิม (หวนหยวน).....	๒๒
๒๓. เทพอยู่บนโลก (เสนใจซื่อ).....	๒๓
๒๔. ใครรู้จัก (สุยซื่อ).....	๒๔
๒๕. ช่วยอาจารย์ (จู้ซื่อ).....	๒๕
๒๖. มหันตภัย (เจีย).....	๒๖
๒๗. ยึดกุมจิตสำนักให้มั่น (เซียวจินเหลียงจื่อ).....	๒๗
๒๘. ศตวรรษใหม่ (ซินซื่อจี้).....	๒๘
๒๙. ยิ่งงามเลิศพริ่ง (เก็งเอี้ยน).....	๒๙
๓๐. ความจริงสามารถคลายความทุกข์ (เจินเซียงเหนิงเจียอิว)...	๓๐
๓๑. ช่วยปลดความทุกข์ให้โลก (จี้ซื่อ).....	๓๑
๓๒. ฝ่าเปิดฟ้าดิน (ฝ่าไคเทียนตี้).....	๓๒
๓๓. วัดหลงฉวนซื่อ (หลงฉวนซื่อ).....	๓๓
๓๔. สงบ (เซียวถิง).....	๓๔
๓๕. ช่วยท่อนภาสวรรค์ (จิวเทียนโงว).....	๓๕

๓๖. เติ๋นยิวิน.....	๓๖
๓๗. อู้มหลุน.....	๓๗
๓๘. เป็ลียนปลู้พี (ฮ่วนตี้)	๓๘
๓๙. กินยาหมาป่า (เฮอกลางเย่า).....	๓๙
๔๐. วันสิ้นกระแสนแดง (หงเงาหม้อย้อ).....	๔๐
๔๑. หมุนอึ๊กครั้ง (ไจ้จ้วน)	๔๑
๔๒. อะไรคืออารยธรรมจีน (ลือเมอซื่อจงฮวาเหวินหมิง)	๔๒
๔๓. หยินหยางกลับกัน (อินหยางฝั้นเป็ย)	๔๓
๔๔. ปรับฝ่าให้เที่ยงตรง (เจ็งฝ่า)	๔๔
๔๕. เอนตัวลงนอนบนศาลายาว (ว๋อฉางถิง)	๔๕
๔๖. สบประมาท (เหมียว)	๔๖
๔๗. ไร่หัวซ้อ (อู๋ตี้).....	๔๗
๔๘. มอบให้ชาวโลก (เจ็งซื่อเหริน).....	๔๘
๔๙. ระหว่างทางตระเวนแสดง(สวีเนี่ยนลู่ซ่าง)	๔๙
๕๐. ท่องภูเขาหินแดง (อิ้วหงลือซาน)	๕๐
๕๑. มองดูภูผา (กั๋นซาน)	๕๑
๕๒. ไครถุกไครผิด (ลฺุยซื่อลฺุยเฟย)	๕๒
๕๓. ดี ชั่ว ตัวเองเลือก (ซันเอ้อจื่อเสวี่ยน)	๕๓
๕๔. เลือก (เสวี่ยนเจ้อ).....	๕๔

๕๕. โอกาสแห่งวาสนาเพียงชั่วพริบตา (จีหยวนอิชุ่นเจียน).....	๕๕
๕๖. ฉันเป็นใคร (หว่าอชื่อตฺย)	๕๗
๕๗. ความเมตตา (ฉือเปย).....	๕๘
๕๘. เหตุใดจึงปฏิเสธ (เว่ยเหอจวีเจวีย)	๕๙
๕๙. ค้นหาความจริง (เจ้าเงินเลี้ยง).....	๖๐
๖๐. ชาติแล้วชาติเล่าเพื่อชาตินี้ (เซิงเซิงเว่ยฉือเซิง)	๖๑
๖๑. ขอให้สัจจะว่าจะไม่เสียใจภายหลัง (อิ้อู้ฝั้นกู่)	๖๒
๖๒. ผู้ที่ช่วยคนนั้นคือเทพ (จีวฺหรินเตอชื่อเสิน)	๖๔
๖๓. คลายความทุกข์ (เจียอิว).....	๖๕
๖๖. ปลุกให้ตื่น (ฮ่วนสิง)	๖๖
๖๗. มีแต่ความจริงที่จะช่วยชีวิตได้.....	๖๗
(จื่อโย้วเงินเซียงหนิงเจียจิว).....	๖๗
๖๘. เข้าใจความจริง (เหลียวเจียเงินเซียง)	๖๘
๖๙. พวกเรารู้ (หว่าอหมินจื่อเต้า).....	๖๙
๗๐. อย่าให้ฉันรู้สึกเสียใจเพื่อเธอ (เป็ยย่างหว่าอเวี่ยนนี้้อัน)	๗๐
๗๑. พวกเราทำเพื่อใคร (หว่าอหมินเว่ยเลอตฺย).....	๗๑
๗๒. ฉันร้องเพลงเพื่อเธอ (หว่าอเวี่ยนหนี่เกอซัง).....	๗๓
๗๓. ใต้หรือเสียเพียงหนึ่งความคิด (เตอชื่ออี่เนี่ยน)	๗๕
๗๔. ระมัดระวัง (ลิ่วอ้อ)	๗๗

๗๕. มอขทางแห่งความหวังแต่เธอ (เกยหนีชีว้างเตอคู่)	๗๘
๗๖. สรรพชีวิตมาเพื่อฝา (จั่งเชิงเว่ยฝาไหล).....	๗๙
๗๗. น้ำทิพย์โพรยปราย (ล่ากานลู่).....	๘๐
๗๘. เปิดประตูแห่งสติสัมปชัญญะ (ตำไคหลี่จื่อเตอเหมิน)	๘๑
๗๙.อย่าได้ลั้งเลต่อไป (ปู้เอี้ยวใจไผหุย).....	๘๒
๘๐. สมองปลอดโปร่ง (ชิงลิ่ง)	๘๓
๘๑. คำสัญญาที่ให้ต่อเทพต้องปฏิบัติให้เป็นจริง.....	๘๔
(ตุ้ยเตินเตอเหมินนิ้วเอี้ยวตุ้ยเชี่ยน)	๘๔
๘๒. ความจริงกำลังถ่ายทอด (เงินเซียงใจฉวน).....	๘๖
๘๓. ความจริงก็คือโคมส่องทาง (เงินเซียงจิวชื้อจื่อคู่เติง)	๘๗
๘๔. รอคอยฝา (ป่าฝาเติง).....	๘๘
๘๕. ตนเองเลือก (จื่อเสวี่ยน)	๘๙
๘๖. ไม่หลงทิศทางตลอดไป (หย่งปู้หมีหัง)	๙๐
๘๗. ใครสามารถจะไ้รับ (สุยเหนงเตอ)	๙๑
๘๘. แจ่มแจ้งในดีชั่ว (หมิงซันเอ้อ).....	๙๒
๘๙. สงบใจมองดูสักหน่อย (จั้งชินโน้วอีโน้ว)	๙๓
๙๐. เลือกฝั่งไหน (เสวี่ยนหน้าเปียน).....	๙๔
๙๑.โคมส่องทาง (จื่อคู่เติง)	๙๕
๙๒. มีความหวัง (โหย่ววัง)	๙๖

๕๓. กลับสู่ประตูละคร (หุยกเทียนเหมิน)	๕๓
๕๔. บอกกล่าวชาวโลก (เก้าชื่อเหริน).....	๕๘
๕๕. กลับสู่ละครคือปากฝั่ง(หุยกเทียนชื่อป้ออัน).....	๕๘
๕๖. เพลงระหว่างตะเวนการแสดง (สวีนหุยกเอ).....	๑๐๐
๕๗. ทะลวงสู่ศตวรรษใหม่ (ทงเซียงชินชื่อจี้)	๑๐๑
๕๘. ความหวังเพียงหนึ่งเดียว (เหวยอ้อเตอชิว่าง).....	๑๐๒
๕๙. อะไรคือความปรารถนาของท่าน.....	๑๐๓
(เล่นเม่อชื่อหนี่เตอเสียงหว่าง).....	๑๐๓
๑๐๐. ผู้บอกให้ฉันถ่ายทอดความจริงคือเทพ	๑๐๔
๑๐๑. จัดการให้เรียบร้อย (หลี่ซุ่น)	๑๐๕
๑๐๒. เทพบอกฉันให้วังเด็นเหน็ดเหนื่อยเพื่อเธอ	๑๐๖
(เล่นเจี้ยวหว่าอเว่ยหนี่เปินหมาง)	๑๐๖
๑๐๓. เสียใจก็ไร้ประโยชน์ (หุยกอ้อจี้)	๑๐๗
๑๐๔. มอบความจริงแก่ท่าน (เจินเซียงเกยหนิน)	๑๐๘
๑๐๕. ปฏิบัติตามคำปฏิญาณ (ถื่อเสียนชื่อเยว)	๑๐๙
๑๐๖. จุดประสงค์ของชีวิตคน (เหรินเซิงเหอเหวย).....	๑๑๐
๑๐๗. ชีวิตคนเพื่อการใด (เหรินเซิงเว่ยเหอ).....	๑๑๑
๑๐๘. ฝ่าปรารถนา (ฟ่านว่าง).....	๑๑๒
๑๐๙. อยู่ตรงหน้า (ไจ้เอียนเฉียน).....	๑๑๓

๑๑๐. ใครจะบอกฉันได้ (สยหนิงกำซู่ห่วย).....	๑๑๔
๑๑๑. เพลงในดวงใจ (ซินจงเตอเกอ).....	๑๑๕
๑๑๒. ทางไปถึงสวรรค์ (ลู่ทงเทียน)	๑๑๖
๑๑๓. การช่วยเธอนั้นหนักจริงๆ.....	๑๑๗
๑๑๔. ถ่ายทอดคำพูดจริง (ฉวนเงินเอี้ยน).....	๑๑๘
๑๑๕. ค้นหา (สวีนมี่).....	๑๑๙
๑๑๖. ช่วยเธอกลับสู่สวรรค์ (จีวหนี่หุยเทียน)	๑๒๐
๑๑๗. เรียกเธอก่อนหน้าพิบัติภัย (เว่ยน่านเจียนป่าหนี่เจี้ยว).....	๑๒๑
๑๑๘. ความหมายของชีวิตคืออะไร (เจิงมิ่งเตออื้อซื่อเถินเมอ)	๑๒๒
๑๑๙. คำปฏิญาณเดิมหรือไม่ (ซื่อแย่วซื่อโฝวอี้ว่าง)	๑๒๓
๑๒๐. กำจัดสนิมของเธอทิ้งไป (ฉูชวีหนี่กำชีว).....	๑๒๔
๑๒๑. ความหวังที่จะกลับบ้าน(หุยเจียเตอชีว่าง)	๑๒๕
๑๒๒. โลกมนุษย์ดูจดังทะเล (หงฉินซื่อไห่)	๑๒๖
๑๒๓. ตื่นจากเมา (จู้ยจงลิ่ง).....	๑๒๗
๑๒๔. รอพระมาโปรด (ไต้ฝอตุ้)	๑๒๘
๑๒๕. พูดเรื่องมีบุญวาสนา (ฮว่าโหย่วหยวน)	๑๒๙
๑๒๖. ความจริง (เงินเซียง)	๑๓๐

โคลงกลอน

๑. ไร่การยับยั้งชั่งใจ (อัฐ)

แสงสีเหลือง--โลกปัจจุบัน

ลุ่มหลงในมารระเริงหมกมุ่นในโลกีย์

ส่งเสริมให้ท้ายจิตมารห่างเทพไกล

ครั้นลงนรกไม่มีวันหลุดพ้น

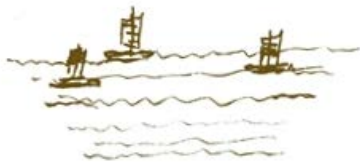
๒. เจาะทะลุดำไว้ (ชวนฉาง)

เหล่าคือยาเจาะทะลวงดำไว้

เสพติดแล้วยากจะเลิกกรา

หนึ่งจอกคลายทุกข์ใจ

สิบจอกผีหัวเราะระ

๓. เสาะหา(สวิน)

หลงทางใน โลภียวิสัย

รอบล้อมด้วยทุกข์ภัย

เดิมคือราชาบนสวรรค์มาก่อน

เสาะหา

มาโลกมนุษย์ เพื่อฝ่า

ต้องก้าวหน้า

อย่าได้พลาดหนทางกลับ

๔. ความรู้สึกต่อสิ่งที่เห็น (กวนก่าน)

เกิดท่ามกลางทุกข์ภัย

ครึ่งชีวิต สองมือว่างเปล่า

วันหนึ่งได้ฝ้ามุ่งสู่เบื้องบน

เร็ว

ปฏิบัติตามเรื่องให้ดี

ช่วยเหลือสรรพชีวิต

อย่าได้ย่อหย่อนบนหนทางหวนคืน

๕. หลงใหล (ชื่อ)

ชีวิตคนนั้นสั้น

มาพักแรม

อย่าลืมปณิธานที่ตั้งไว้ก่อนมา

ถึงเลไม่คืบหน้าบนหนทางของชื่อเสียงผลประโยชน์

อารมณ์ และความแค้น

เมื่อใดสำนึกได้หวนคืนสู่บ้านเกิด

๖. กระแสแดงสลาย (หงเง่าซ่าน)

กระแสแดงหมดยุค ดอกไม้ร่วงโรย
ถึงคราวเสื่อมภัยพิบัติหายนะพรกมาร
เพื่ออำนาจหน้าหนาไรร้ายางาย
ข้าราชการละ โมบเลือกที่จะเสี่ยง
ใจคนไร้ความคิดดีงาม
แรงกดดันสูงความเคียดแค้นยิ่งคุกรุ่น
ใครที่ยังประทุษร้าย
การตรวจสอบจะไม่ย่อท้อ

๓. โต้แย้งให้น้อย (เช่าเปี่ยน)

หากพบการโต้เถียงที่รุนแรงอย่าโต้แย้ง
หาสาเหตุที่ตัวเองคือบาปผิด
ยิ่งคิดจะอธิบายใจยิ่งหนัก
ใจกว้างไม่ยึดติดความเห็นปรากฏชัดเจน

๘. ชาวประชาถิ่นรุ่นใหม่ (จินตังเหริน)

ชุดโปร่งบางเบาระบายอ่อนช้อย
เสียงกลองละมุนละไมมีเสน่ห์
ประเพณีโบราณปรากฏอีกครั้ง
ฟื้นฟูแผ่นดินจีนขึ้นมาใหม่

๕. รูปแบบการบำเพ็ญ (ชีวิตเรียบง่าย)

ไม่เข้าวัด โบสถ์ไม่เข้าป่าเขา

เล่าเรียน ทำไร่ ทำงาน

มุ่งตรงใจคนบำเพ็ญฝ้าเรื่อยไป

ในโลกียะบัวพิสุทธิไม่แปดเปื้อนความชั่วร้าย

๑๐. หนึ่งความคิด (อีเนี่ยน)

คนและผู้มีบุญญาริการอยู่ร่วมสายธารเดียวกัน

ขึ้นหน้าถอยหลังสวรค์สองชั้น

ปรารถนาจะเข้าวัดในป่า

ก้าวเดียวขึ้นสู่เมฆหมอก

๑๑. ยุ่งยาก (ม้าฝั้น)

หลับตาสู่นิทรตัดขาดความว้าวุ่นใจ
ตื่นขึ้นมาเรื่องมากมายทำไมหมด
ฟ้าดินยากจะขวางกั้นหนทางการแจ้งฝ่า
เพียงแต่จิตมนุษย์ของศิษย์ขัดขวาง

๑๒. ผู้ลาออกชีวิตรอด (ทู้ยเจ้อเซ็ง)

เฝ้าดูแผ่นฟ้าและท้องทะเลอันกว้างใหญ่
ปรับเปลี่ยนทุกภพชาติ
ชีวิตคนตั้งความฝันจากหนึ่ง
ผู้ที่ลุ่มหลง ใจหลงไหล
คนวิกลจริตดูจวิปလာส
ฝ่าปรับเปลี่ยน
คนกับผีแยกแยะชัดเจน
หนึ่งความคิดกำหนดชั่วชีวิต

๑๓. จะหนีไปทางไหน (หว่างหนาเถา)

รีบๆ ร้อนๆ อ้อมไปประตูหลัง

ทางขยะ

ไม่กล้าพบกับฝ่าหลุนต้าฝ่าดี

ตีไม่คว่ำ

เห็นก็กลัว

รีบหนี

จึงฝังสร้างความตื่นตระหนกพรรคมารลี้มคว่ำ

๑๔. ดับสลาย (เจียตี)

เสียงฟ้าร้องกัมปนาท

ฝนตกไม่หยุด

ฟ้าสะท้อนแผ่นดินพลิกกวาดล้างวิญญูณร้าย

มารแดงร้อยปีดับสลายไป

หลังลมและฝนผ่านไปท้องฟ้าสว่างไสว

๑๕. เพียงเพื่อครั้งนี้ (จื่อเว่ยเจ้ออิ๋หฺย)

เลยล้ำมิติเวลาการเจิ้งฝ้านั้นเร่งรีบ
ท่ามกลางมหันตภัย ปณิธานไม่แปรเปลี่ยน
แม้สิ่งชั่วร้ายจะบ้ำคั้งก็ไม่หลงทาง
กำจัดสิ่งชั่วร้ายเป็นเพียงการปิดฝุ่น
ศิษย์เดินทางต้าฝ่าให้เที่ยงตรง
แสงสาดส่องฟ้าดินกำจัดสิ่งชั่วร้ายจนหมดสิ้น
ศิษย์ต้าฝาก้าวหน้าคือดอกเหมยในฤดูหนาว
ความยากลำบากนับหมื่นๆปีเพียงเพื่อครั้งนี้

๑๖. เสื่อม (เขินป้าย)

บ้ำคั้งไร่สติ

ตั้งชั่วร้ายกลับกลัวมีเรื่อง

ประทุษร้ายคนดีไรร้างอาย

ถ่วงหัวขึ้นเสยผม

ร้องรำไปกินไป

ละโมบในกิเลสหมกมุ่นในโลภี๋ย

ทรราชขายชาติปีนป้ายสังคมชั้นสูง

นำเหยียดหยาม

เลวถึงระดับนี้

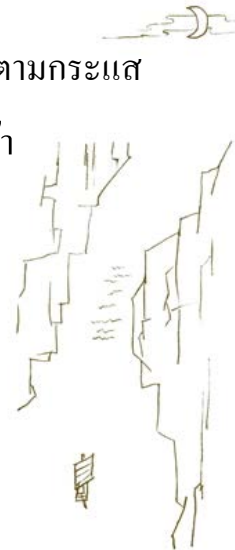
ชะตา

ลิขิตว่าตาย

๑๗. เหตุใดภัยพิบัติมาก (ใจหนั้นเว่ยเฮอตัว)

พิบัติภัยอันเกิดจากการกระทำของมนุษย์
และภัยธรรมชาติจะหมดยเมื่อใด
มูลเหตุนั้นจะรู้มากน้อยสักเท่าใด
ลมพายุสีนามีอีกทั้งแผ่นดินไหว
สรรพชีวิตไม่มีกุศลพิบัติภัยตนเองเป็นผู้สร้าง
ความเมตตา คุณธรรม มารยาท
ความเชื่อถ้วนไม่อยู่
เพียงเพราะใจคนเปลี่ยน
ประเพณีสังกมตกต่ำผู้คนพากันไหลตามกระแส
ภัยพิบัติทุกๆ ชนิดล้วนรออยู่ตรงหน้า

๑๘. สร้างจักรวาลใหม่อีกครั้ง(เขียนคุณใจเจ้า)

สร้างจักรวาลใหม่อีกครั้งปรับท้องนภาใหญ่
ทะลวงแรงต้านชั้นแล้วชั้นเล่า
การเจ็ฝ่าไม่ใช่ชะล้างฝุ่นละอองเก่า
กลืนกลายปรับเปลี่ยนเข้าสู่กระแสนใหญ่

๑๕. เห็นความดั่งงาม (เจียนซ่าน)

ดินแดนจงหยวนปกคลุมด้วยหมอกปีศาจ
ความจริงของต้าฝ่าเผยแพร่ไปทั่วกรวีรเรือน
สรรพชีวิตได้รับการช่วยเหลือใจเริ่มแจ่มชัด
ตำรวจประชาชนได้สติเห็นแต่ไม่ขัดขวาง
คนส่วนใหญ่ต่างรู้ว่าพรกรรมารจบสิ้นแล้ว
ความโหดเหี้ยมกระทำชั่วผู้คนต่างพุดกัน
คนชั่วหัวโจกมารร้ายหาทางถอย
ประเพณีดั้งเดิมหวนคิ่นปรับจงหยวนให้ถูกต้อง

๒๐. ชมการแสดงเส้นยวีน(กวนเส้นยวีน)

เปิดม่านเป็นแดนสวรรค์

เทพ พุทธะ โพธิสัตว์ กลุ่มเมฆทอแสงศิริมงคล

เสียงระฆังและกลองดังพร้อมกันดนตรีเทพบรรเลง

นางฟ้าเรียงระบำสายรัดเอวเทพสะบัดพลั่ว

วชิระอรหันต์เหล่าราชาสวรรค์

ม่านสวรรค์คั่งรู้งลักษณะน่าเกรงขาม

แสงฝ่าอันเมตตาทลอมผู้ชม

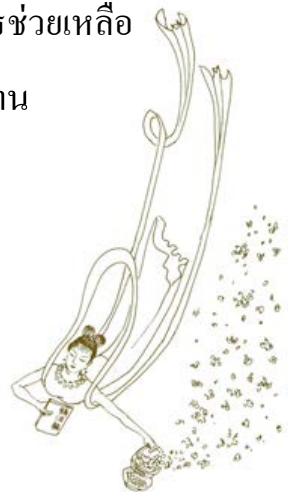
วัฒนธรรมห้าพันปีตื่นตะลึงพลังงานแรงกล้า

ไม่รู้ลึกลับว่าเป็นการแสดงแต่เหมือนฝัน

ตัวห้อยในท่วงทำนองศิลปะ เทพและพุทธะอยู่เคียงข้าง

สำนักในบุญคุณครั้งนี้คุณได้รับการช่วยเหลือ

ปีหน้ามาอีกครั้งวันเวลาช่างยาวนาน

๒๑. เข้าสู่เขตแดนศักดิ์สิทธิ์ (ยู่อิ่งจิ้ง)

เนินทุ่งหญ้าเขียวขจี

วิหารศาลาสวยงาม

ตัวอยู่ในเขต ดินแดนเทพและพุทธะ

ใจว่างเปล่าความคิดตั้งงมก่อเกิด

เสียงกระดิ่งลมดัง

ควันหอมลอยขอบอวล

เพลิดเพลินลึกลับไม่ยากไป

ไม่บำเพ็ญจะรอถึงเมื่อใด

๒๒. กิ่งผู้ดั้งเดิม (หวนหวน)

ร่างจริงวัยเยาว์อายุวัฒนะไม่สิ้นสุด
ร่างกายไร้มิติเวลาควบคุมกฎสวรรค์
เพื่อช่วยท้องถิ่นภ่ายทอดฟ้าแห่งสวรรค์
หน้กรรมของสรรพชีวิตรับไว้กับตัว
กรรมของผู้คนนับไม่ถ้วนเกิดเป็นทุกข์ภัยมหันต์
ผมดำกลายเป็นขาวดอกเลาเร่งคนบอบช้ำ
กลายเป็นมัจจุร่าแล้วห้วงค์จริงสำแดง
บุญคุณอันมากล้นและความน่าเกรงขามสยบทศทิศ

๒๓. เทพอยู่บนโลก (เดินใจชื่อ)

ศิษย์ดำฝามาจากทั่วสารทิศ

ศิษย์ผู้ยอดเยี่ยมมากมายแบกรับทุกข์ภัย

อาจารย์ถ่ายทอดดำฟ้าช่วยเหลืออาณาประชาราษฎร์

ต่างสำแดงอิทธิฤทธิ์กำจัดภัยพิบัติ

ช่วยอาจารย์ช่วยเหลือสรรพชีวิตในโลก

สำเร็จพลังหยวนหมั่น ณ ที่ต่างๆ

๒๔. ใครรู้จัก (สุยชื่อ)

ผู้มีบุญญาธิการในร่างคน

สวรรค์ปฐพีต่างสรรเสริญเป็นขุนนาง

หลับอยู่ประคองจ้าวแห่งเทพนับหมื่น

ตื่นขึ้นมาครั้งหนึ่งเป็นคน

รับประทานธัญพืชบนโลกเป็นอาหาร

ฝ่าที่กล้าหว่าออกมาเทพตะลึงงัน

สั่งการให้วงศ์สวรรค์หมุน

ความถูกต้องครองธรรมสะกดวิญญาณ

๒๕. ช่วยอาจารย์ (ผู้ซื้อ)

กลุ่มผู้ongอาจารย์รวมตัวในมหาวิทยาลัย

ระดับชั้นสาขาอาชีพต่างๆ กัน

ศิษย์เก่าฝ้าคือร่ารวมเดียวกัน

ช่วยอาจารย์แจ้งฝ้าจัดขวงสิ่งชั่วร้าย

๒๖. มหันตภัย (เจ็ย)

ร่างนากำลังประกอบชิ้นใหม่
ฟ้าดินเสื่อมถอยปรากฏ
มหันตภัยใหญ่อยู่ตรงหน้า
เหล่าเทพต่างพากันรำไให้
จ้าวผู้ยิ่งใหญ่เกิดความคิด
ชะล้างมัน(ร่างนกา)ให้สะอาดเหมือนแรกเริ่ม
การเจ็ยฝ่าจะสำเร็จหรือพ่ายแพ้
ใจทั้งผองรวมศูนย์ยังโลก
อิทธิพลเก่าก่อการรบกวน
บนโลกปรากฏสัตว์ร้ายแดง
เมื่อช่วยคนได้เต็มจำนวน
สังหารสิ่งชั่วร้ายพร้อมกันทีเดียว

๒๓. ยึดกุมจิตสำนึกให้มั่น (เชี่ยวชาญเหลียงจื่อ)

ตั๋หวู่อยู่ในโลกมนุษย์

จิตสำนึกไม่อาจย่อหย่อน

คือชั่วกำหนดอนาคต

อย่าเชิดชูพรรคมาร

๒๘. ศตวรรษใหม่ (จีนชื่อจี้)

ต้าฝ่าเริ่มถ่ายทอดต้นตะลิงก้นทั่วฟ้าดิน
หลักการบิดเบือนทฤษฎีชั่วร้ายไม่เหลือร่องรอย
พรรคमारศาสนาอกฤษิตสลายไปพลัน
ฝ่าหลุนหมุนศตวรรษใหม่ออกมา

๒๕. ยี่งามเพริศพริ้ง (เก็งเอียน)

ไม่ชิงแข่งบานสะพรั่งงามเพริศพริ้ง กับมวลดอกไม้บานา
ถึงฤดูหนาวกลิ่นหอมแผ่จรจายโดยตัวเอง
ลมโหมพัดกระหน่ำหักกิ่งไกล่ลืบปี
ฟ้าปลอดโปร่งขึ้นเรื่อยๆ
หิมะบนกิ่งละลายดอกเหมยบานเต็มสวน

๓๐. ความจริงสามารถคลายความทุกข์ (เงินเซียงเหนงเจียอิว)

ชีวิตคนต่อสู้แย่งชิงจะหยุดเมื่อใด
จะรวยจะจนไม่ต่างกับต้นหญ้าฤดูใบไม้ร่วง
สรรพชีวิตมาโลกเพื่อการใด
ความจริงสามารถคลายความทุกข์ในใจ

๓๑. ช่วยปลดความทุกข์ให้โลก (จี๋ซื่อ)

อธิบายความจริงขับไล่ผีเน่าเปื่อย

เผยแพร่เก้าบทวิจารณ์ลาออกจากพรรคมาร

เจ้เจียนช่วยเหลือคนในโลก

เปิดโปงคำโกหกหลอกลวง

คลายปมที่ปิดกั้นในใจ

ไม่เชื่อจิตสำนึกจะเรียกไม่คืนกลับ

๓๒. ฝ่าเปิดฟ้าดิน (ฝ่าไคเทียนตี้)

พระอาทิตย์ขึ้นแสงอรุณเจดจรัสทั่วท้องฟ้า
เบิ่งมองพระจันทร์หลบเข้าเมฆหมอก
ร้อยปีพิบัติภัยพรวนแดงด้าฝ่าแก้ไข
เรื่องที่ไม่เชื่อส่วนมากันทั้งหมด
ความจริงปรากฏชัดเจน
เปิดฟ้าดินอีกครั้งศักราชใหม่

๓๓. วัดหลงฉวนซือ (หลงฉวนซือ)

ระยะหนึ่งก้าวขึ้นสู่ตำหนักสวรรค์
ท่วงทำนองโครงสร้างเปล่งแสงสว่างไสว
ระฆังฝากล่องฝ้าชำระความโสมมสิ่งชั่วร้าย
เจิ้งฝ้าคัมภีร์แท้คือปฐมสำนัก
ลมเย็นโชยผ่านกระดิ่งสั้นไหว
ควันหอมลอยสะบัดละลายความโง่เขลา
เทพบนสวรรค์ปกป้องต้าฝ้าอย่างหนักแน่น
หนึ่งวัดทำได้ดีนำมาซึ่งหมื่นวัด

๓๔. สงบ (เชี่ยวชาญ)

ตัดหัวตัดหางลงกระทะน้ำมัน

ผัดเนื้อมังกรใส่แป้ง

ฝีหิวโหยในนรกอาจจะยอมเหลือกระดูก

บ้ำกลิ้งร้อยปี

ต่อสู้กับฟ้าดิน

ลักษณะของอัมพาต

มารแดงดับสลายสรรพชีวิตคลายความทุกข์ในใจ

๓๕. ช่วยท่อนภัสวรรค์ (จิ๋วเทียนโจว)

ทะลวงสู่สวรรค์แกนฝ่าผืนสนิมเป็นจ้ำๆ
แต่ละท่อนภาราชามีสภาพชราแก่เต่า
สร้างจักรวาลโอฬารอีกคราหนึ่งความคิดเปลี่ยนแปลงสวรรค์
ปณิธานคุณวิเศษพลังยับยั้งคลื่นใหญ่ที่โหมซัดอย่างบ้าคลั่ง

๓๖. เติญยวิน

บนเวทีขยับฟ้าดิน

กองคนตรีขลุ่ยปี่เครื่องสายบรรเลงคู่ม้านับหมื่นว้างตะบึง

ดั่งสลายอิทธิพลเก่าห่อแดงลี้มคว่ำ

ความเมตตาคุณน้ำค้างชุ่มชื่นทั่วฟ้าดิน

๓๗. อุ้มหลุน

อุ้มหลุนสองแขนกลม
สูงเทียมฟ้ายื่นอยู่องค์เดียว
คู่ลงมองคู่สังคมโลกด้วยปัญญา
โลกคู่เล็กคู่จตุกกกลมเล็กๆ
ตรีภูมิอยู่ได้เท่า
มนุษย์มองดูท่ามกลางฝุ่นละออง
ออกนอกภพใยลำบาก
จิตยึดติดตัดขากเอย

๓๘. เปลี่ยนปฐพี (ฮั่นตี้)

กระแสน้ำใหญ่หิม่าใกล้เข้ามา

ส่งข่าวนายอินดี

ดินแดนแห่งเทพตราแดงใหญ่ลอยหลุดไป

พลันที่การเมืองชั่วร้ายไหลสู่ตะวันออกไปตามน้ำ

ฤดูใบไม้ผลิคืนสู่แผ่นดินใหญ่ร้อยพันรูปผากำจาย

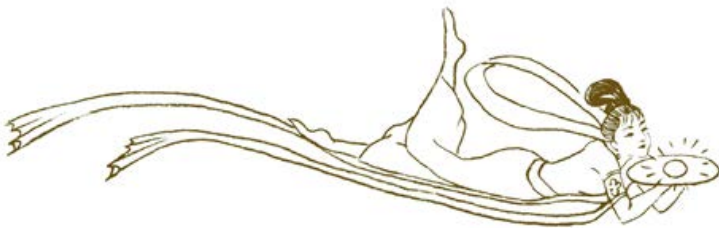
๓๕. กิณยาหมาป่า (เฮอหลงเย่า)

วัฒนธรรมพรรคमारपीนหลักธรรมสวรรค์
พรรคสั่งสอนแต่เล็กซิดเชื่อเหมือนแม่
ทัศนคติพิกลพิการต้องรู้ว่าอุปลักษณะ
เป็นคนไม่ใช่กตัญญูต่อพรรค
ขโมยหลอกหลวงสำสอนต่อสู้คือแก๊งโจรคอมมิวนิสต์
ค่าส่งข่าวเท็จห้าหมอย่าขายเกียรติคุณของตน
จารชนทำที่ที่อุปลักษณะความอภัยของคนในชาติ
ความคิดพฤติกรรมที่ฝีกำลังหัวเราะให้

๔๐. วันสิ้นกระแสน้ำ (หงเงาหม้อยี่)

กระแสน้ำพระอาทิตย์ตกดินละครฉากสุดท้าย
เปื้อยเน่าผุพังเป็นฉากหน้า
การเมืองชั่วร้ายพลิกคว่ำประชาอารมณณ์แค่นเคื่อง
ภัยพิบัติทั่วปฐพี
จะฟื้นฟูชีวิตให้กลับคืนมาก็ไร้กลยุทธ์
สรรพชีวิตตื้นขึ้นขึ้นความเป็นธรรมคงอยู่
ปวงประชาทอดทิ้งพรคมารม้วยมรณา
มูมานะพยายามร่วมกัน
อารยธรรมแต่โบราณกาลเริ่มขึ้นใหม่

๔๑. หมุนอีกครั้ง (ใจจวน)

ฝ่าหุนหมุนอีกครั้งภูผาแม่น้ำเปลี่ยนแปลง

ฟ้าดินบริสุทธิ์

คนเกิดความคิดดิงาม

ประเพณีปรากฏอีกครั้ง

ฟ้าดินเรื่องราวทั้งหลายความจริงประจักษ์ชัดแจ้ง

พุทธเต้าเทพเซียนท่องสังคมโลก

กำจัดสิ้นความคิดชั่วร้ายคนกินสู่ความเที่ยงธรรม

ลู่วงปณิธานยิ่งใหญ่

๔๒. อะไรคืออารยธรรมจีน (สื่อเมอซีองสวาเหวินหมิง)

รณรงค์เคลื่อนไหวต่อๆ กัน
ฝนลมอบอวลกลิ่นคาวเลือด
ที่ตีคว่ำไปคือห้วงกะทิทางวัฒนธรรม
การปฏิวัติทางวัฒนธรรมก็ทำลายวัตถุโบราณอีก
ทำให้ลูกหลานมีหลักคิดไม่ถูกต้องประวัติศาสตร์ไม่ชัดเจน
พรรคสามารถรอกใส่คำหลอกลวงตามอำเภอใจ
เป้าหมายชัดเจนควบคุมระบบยอดเยี่ยมที่สุด
ใครให้พวกท่านชักนำพรรคเข้ามามองพลาดไป
คนนั้นเป็นผลงานชิ้นเอกของเทพ
ไม่ใช่กองทัพลูกหลานของมังกรแดง
ประเทศจีนไม่ใช่พรรคคอมมิวนิสต์
อย่าผสมปนเปในสิ่งที่เห็นและได้ยิน
วัฒนธรรมพรรคคือทฤษฎีชั่วร้าย
ประเทศจีนมีรากฐานสะสมมาห้าพันปี
นั่นจึงจะเป็นก้อนผลึกของวัฒนธรรมจีน

๔๓. หยินหยางกลับกัน (อินหยางผันแปร)

หยินหยางกลับกันทำร้ายสภาพสังคม

ลูกผู้ชายฝั่งผายไม่มีความแข็งแกร่งของธาตุหยาง

นุ่มน้อมไม่เด็ดขาดเหมือนสตรี

จิตใจคับแคบช่างไร้ประโยชน์

ผู้หญิงกระด้างอวดเก่งใช้อำนาจบาตรใหญ่

หุนหันพลันแล่นพุดจาตากวางใหญ่คับบ้าน

ไร้ความเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม

กับความละเมียดละไมงดงามของสตรี

อ่อนช้อยน่ารักแต่เบื่องลือกคือปีศาจเฒ่าชั่วแสนห้

๔๔. ปรับฝ่าให้เที่ยงตรง (เจิ้งฝ่า)

หนึ่งความคิดสะท้อนไปถึงข้างนอกท้องนภาใหญ่
ปรารถนาจะช่วยชาวประชากำจัดสิ่งชั่วร้ายทั้งสอง
ชีวิตเสื่อมโทรมหมื่นๆ ชั้นอิทธิพลเก่าขัดขวาง
ร่างกายเข้าสู่สังคมโลกียะยิ่งรู้ว่าเสื่อมถอย
ตลอดทางปรับฝ่าให้เที่ยงตรงฝ่าท้าวสวรรค์
ที่ไม่เที่ยงตรงและด้านลบคัดทิ้งทั้งหมด
สวรรค์จะเปลี่ยนแปลงใครกล้าต้าน
ฟ้าดินสร้างขึ้นใหม่ไม่เสื่อมตลอดกาล

๔๕. เอนตัวลงนอนบนศาลายาว (เว่อฉางถิง)

เอนตัวนอนบนศาลายาวลืมหูลืมตาเล็กน้อย

ศิระษะหนุนสันเขาทำพาดยอดเขา

มังกรบินหง่อนนางฟ้าร้ายรำ

วันหน้าคืนสู่ตำแหน่งจับจี้สายลม

๔๖. สบประมาท (เหมียว)

ในระยะแรกกล่าวเตือนคน โจรคยาประทุษร้าย
พรรคมารพังทลายสอบสวนท่านจะทำอย่างไร
สถานการณ์ใหญ่จบไปแล้วจะหนีไปทางไหน
พ่นพิษพูดพาล่ามถาจะเร็วกว่ามีดตัดหัว

๔๓. ไร่หัวข้อ (อุทัย)

ดอกไม้แม่จะคิดแต่ใจคนพิการ
จันทร์ายังกลมรับการช่วยเหลือยาก
ปฐพีสิ้นแล้วสวรรค์ล่งทัณฑ์
อ่านเก็บบทวิจารณ์ทลายหมอกปริศนา

๔๘. มอบให้ชาวโลก (เจิ้งซือเหริน)

ปฏิกญาณเพื่อให้ได้ฝามาเป็นคน
ด้าฝาด้ายทอดไม่เชื่อในเทพ
เอกสารความจริงล้วนไม่อ่าน
พรรคมารตวงโลกทำให้ไม่มีความรู้สึก
ศิษย์ด้าฝาทุ่มเทตั้งใจเรียกไม่ตื่น
โอกาสเมื่อผ่านไปพลาดเวลา
ความลับสวรรค์เผยสำนึกผิดวิญญาณสะอึ้ง
มหันตภัยตามติดปิดประตูสวรรค์

๔๕. ระหว่างทางตระเวนแสดง(สวีนเขียนลู่ซ่าง)

รถเดินทางพันลี้

แสงเทพคุ้มครองอยู่นอกกรถ

ผู้ใดโดยสารอยู่ข้างใน

ตระเวนแสดงช่วยเหลือคน

๕๐. ท่องภูเขาหินแดง (อิ้วหงส์ือซาม)

วันเวลายาวนานฟ้าดินแก่ชรา

ภูเขาหงซานลักษณะทิวทัศน์ดี

เกิดขึ้นตั้งอยู่ล้อมรอบด้วยใครอยู่ข้างนอก

รูปลักษณะรุ่มโรยเปลี่ยนแปลงยากจะปกป้องตัวเอง

๕๑. มองดูภูเขา (คั่นซาน)

กว้างไพศาลสุดลูกหูลูกตาหนึ่งเทือกภูเขา
เมฆหมอกเชื่อมกับฟ้า
จั้นเขาไปไม่รู้ว่ไกลสักเท่าใด
กลางภูเขาเขียนนั่งอยู่

๕๒. โกรธถูกใครผิด (สฺยชฺเฏสฺยเพย)

ผู้บ้ำเพ็ญ

ค้นหาความผิดที่ตน

จิตมนุษย์ทุกชนิดขจัดไปได้มาก

ด้านใหญ่ด้านเล็กอย่าให้ตกหล่น

ที่ถูกคือเขา

ที่ผิดคือฉัน

ถกเถียงอะไร

บทเพลง

๕๓. ดี ชั่ว ตัวเองเลือก (ชั้นเอ็อจ็อเสวียน)

ฉันเพียงเฝ้ารอเธอก้าวพ้นภัยพิบัติ
ความจริงคือสิ่งที่เธอคิดถึงมาแสนนาน
ในโลกที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมพรรคฯ
อย่าถูกคำลวงโลกหลอกให้หลงอีก
เดินให้ดีบนทางสู่อากาศนั้น สำคัญยิ่ง
คนล้วนแต่ต้องเลือกระหว่างดีกับชั่วด้วยตัวเอง
เพราะร่างนากำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง
เพราะสิ่งเก่ากำลังดับสลาย
เพราะการเดินทางไปสู่อากาศ ต้องผ่านการทดสอบ

๕๔. เลือก (เสวียนเจ้อ)

เพื่อนเอ๋ย

ที่ฉันบอกกล่าวคือความปรารถนาแต่เดิมของเธอ
ความจริงสามารถเปิดความสว่างให้ความคิดที่แท้จริง
เมื่อความทรงจำที่ถูกปกคลุมมาแสนนานเปิดออก
คำปณิธานก่อนประวัติศาสตร์จะทำให้เธอปฏิบัติให้เป็นจริง
อย่าถูกคำลวงหลอกเอาในระหว่างการปราบปราม
การเข้าใจความจริงคือเรื่องสำคัญของชีวิต
ฉันปรารถนาให้สรรพชีวิตก้าวพ้นภัยพิบัติ
ระหว่างดิ้นรนเทพกำลังทำให้เป็นจริง

๕๕. โอกาสแห่งวาสนาเพียงชั่วพริบตา (จีหยวนอีซุ่นเจียน)

เวทีใหญ่ห้าพันปี
เวทีหลักอยู่ที่จงหยวน
เวียนว่ายตายเกิดชาติแล้วชาติเล่า
บทบาทมีทั้งขมและหวาน
เฝ้าตามจันทราไยจึงกลม
เส้นทางชีวิตคน ไกลเพียงใด
ตัวฉันมาจากแห่งไหนใด
โลกียโลกิย์อันตราย
ฟ้าดินนั้นฟ้าสร้างสรรค์ทั้งหมด
มาโลกเพื่อผูกวาสนา
เวียนว่ายตายเกิดรอคอยฟ้า
ในความทุกข์ลัดทอนกรรมลง
ปลายกัลป์เทพจะมา

ช่วยเหลือแก้ไขมูลเหตุแต่ปางก่อน
ชาติแล้วชาติเล่าเพื่อปณิธานนี้
ทนทุกข์ทรมานนับพันปี
โอกาสแห่งวาสนาไม่อาจขยาย
จะได้หรือเสียแก่ชั่วพริบตา

๕๖. ฉันเป็นใคร (ห่อซือฮุย)

ฟ้าดินกว้างใหญ่ ฉันคือใคร
จำไม่ได้ว่าเวียนว่ายตายเกิดแล้วกี่ครั้ง
ในความทุกข์ยากงงววยอย่างน่าสงสาร
ใจที่คาดหวังเหนื่อยล้าปานนี้
คำคืนหลังน้ำตาที่ผ่านโลกมาอย่างโชกโชน
ตราบจนถึงเวลานั้นที่ฉันได้พบกับความจริง
ตราบจนฉันค้นหาตัวฟ้าพบ ราวกับเสียงฟ้าผ่าเข้าหู
ฉันเข้าใจแล้วว่าตัวเองเป็นใคร
ฉันรู้แล้วจึงบากบั่นตามติดไม่ลดละบนเส้นทางของเทพ

๕๗. ความเมตตา (ฉือเปย)

เธอรู้ไหมทำไมฉันจึงบอกความจริงกับเธอ
ไม่ใช่จะให้เธอเป็นเหมือนกับฉัน
ยิ่งไม่ประสงค์จะเปลี่ยนความเชื่อของเธอ
เพียงอยากให้เธอเข้าใจกลอุบายหลอกคนของซาตาน
ความเมตตาทำให้ฉันไม่อยากเห็นว่า
เธอกับมารแดงประสพภัยพิบัติไปด้วยกัน
สวรรค์จะดับสลายมารแดงนี้
เทพบอกให้ฉันช่วยเหลือที่ตรงนี้

๕๘. เหตุใดจึงปฏิเสธ (เว่ยเหอจวีเจี๋ย)

เพื่อนเอ๋ยเธอยังจำได้ไหม
พวกเราล้วนเป็นแขกที่มาจากสวรรค์
ในระหว่างการเวียนว่ายตายเกิดกำลังเฝ้ารอใครอยู่
ในความเลื่อนกลางสิ่งที่คั่นหานั้นคืออะไร
คำปฏิญาณในภพก่อนยังจารึกอยู่ในอกหรือไม่
ต่อหน้าความจริงเหตุใดจึงปฏิเสธ
ศิษย์ต้าฝ่าไม่ผิด
ฝ่าหลุนกงไม่ผิด
หากเป็นเทพที่กำลังทำให้คำปฏิญาณของตนเป็นจริง
เรื่องที่สรรพชีวิตรอคอยและกังวลอยู่ล้วนกำลังทำ
ความเมตตา คือสภาวะนิรันดรของเทพ
เวลาจะผ่านพ้นไปในชั่วพริบตา

๕๕. ค้นหาความจริง (เจ้าเงินเลี้ยง)

ฟ้าดินกว้างใหญ่เว้งว้าง

ชาวโลกมุ่งสู่หนใด

อยู่ในวังวนไม่รู้ทาง

เต็มทิวศมึความจริง

จนหรือรวยล้วนเหมือนกัน

ไ้รู้ที่หลบหลีกภัยพิบัติใหญ่

ทางรอดมีเพียงหนึ่งเดียว

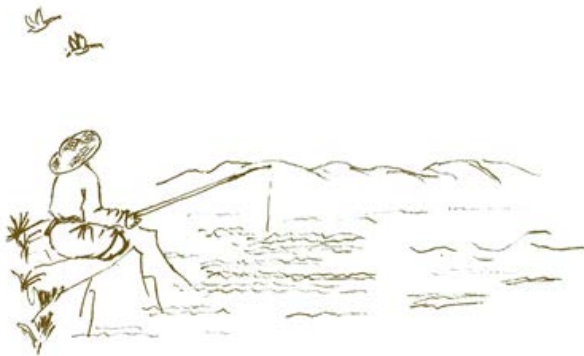

รีบๆ ค้นหาความจริง

๖๐. ชาติแล้วชาติเล่าเพื่อชาตินี้ (เชิงเชิงเว่ยฉือเชิง)

เวียนว่ายอยู่ในโลกียโลก
ชาติแล้วชาติเล่าในวัฏวน
ศิษย์ประสบความสำเร็จทุกขัณฑ์
แต่ที่ถูกล่าลายคือสรรพชีวิต
ล้วนเป็นสรรพชีวิตบนสวรรค์
ลงมายังโลกรอคอยฟ้า
ตัวห้อยอยู่ในโลก
อย่าถูกคำเท็จลวงหลอก
ความจริงคือ โคมส่องทาง
มีพลังมหัศจรรย์ช่วยเหลือโลก
สรรพชีวิตมาเพื่อฟ้า
ชาติแล้วชาติเล่าเพื่อชาตินี้

๖๑. ขอให้สัจจะว่าจะจะไม่เสียใจภายหลัง (อัฐิพ่นกู่)

ชีวิตคนโยจึงทุกข์ระทมอยู่เสมอ
การต่อสู้แย่งชิงยังไม่ใช่ความสุข
พวกเรามาแต่หนใด
ขณะแสวงหากลับเดินผิดทาง
คนโยจึงเกิดมา
ไม่มีใครสามารถบอกได้ชัด
การบำเพ็ญทำให้ฉันรู้แจ้งในเหตุผล
เหตุใดการประทุษร้ายจึงมุ่งต่อศิษย์ด้าฝ่า
เพราะพวกเราเดินบนทางที่เทพชี้ นำ
พวกเรารู้แล้วว่าเหตุใดคนจึงเป็นทุกข์
รู้แล้วถึงที่פקังของชีวิต
เข้าใจถึงการเกิดขึ้นและตั้งอยู่ของจักรวาล
การกรอกใส่ไม่ใช่สัจธรรมอีกต่อไป

การประทุษร้ายยังไม่สามารถทำให้ฉันเลอะเดือน
เจ็ญเนียนทำให้ฉันเดินบนทางของเทพ
ขอให้สัจจะว่าจะไม่เสียใจภายหลัง

๖๒. ผู้ที่ช่วยคนนั้นคือเทพ (จิ๋วเหรินเตอชื่อเถิน)

ศิษย์ดำฝ่ากำลังช่วยเหลือคน

ทุกๆคำพูดเผยความจริงใจด้วยความเมตตา

ทฤษฎีมาร อเทวนิยมคือคำลวง

กระแสน้ำไหลสู่ประตูไร้ชีวิต

ท่ามกลางภยันตรายคนกำลังขอความช่วยเหลือ

ด้านที่เข้าใจต้องอยู่รอด

ช่วยเหลือสรรพชีวิตถ่ายทอดความจริง

ผู้ที่บอกให้ฉันช่วยคนนั้นคือเทพ

๖๓. คลายความทุกข์ (เจี๋ยอิ๋ว)

เวลาเหมือนสายน้ำ

ชีวิตคนมักจะมีทุกข์ระทม

ชาติแล้วชาติเล่ามาเพื่ออะไร

ภพแล้วภพเล่าล้วนแต่แสวงหา

ถามฟ้า ฟ้าไม่ตอบ

มองคุณจันทร์หมอกกลางทิวไม้สีเขียว

หลงทิศทางจะถามใครได้

ความจริงคลายความกังวลสวรรค์

ถ่ายทอดตัวฟ้าในโลกที่วุ่นวาย

ย่อมจะมีมูลเหตุอย่างแน่นอน

๖๖. ปลุกให้ตื่น (ฮ่วนลิ่ง)

โลกมนุษย์ชั่วกาลนานคือละครฉากหนึ่ง
เวียนว่ายตายเกิดเปลี่ยนสถานที่
แต่ละชาติบทบาทต่างกันไป
สุสานรกร้างมากเท่าไรที่เช่นลมและฝน
มองไปยังฟ้ากว้างไกล ฟ้าไม่ตอบ
บุญคุณความแค้นล้วนคือวังวน
ชีวิตคนละครฉากใหญ่แสดงเพื่อใคร
ตัวฉันที่แท้เป็นใคร มาที่นี้
ตัวฟ้าถ่ายทอดกว้างไกลสาดส่องทั่วจักรวาล
พลังแห่งเทพปลุกคนนับร้อยล้านให้ตื่น
ทุกข์ภัยอยู่รายรอบขบขวนรณัน
ฉันอธิบายนามจริงรีบช่วยคน
เส้นทางเตาใหญ่ทะลวงคู่สวรรค์

๖๗. มีแต่ความจริงที่จะช่วยชีวิตได้
(จื่อโยวเงินเซียงเหนงเจี้ยว)

หลักธรรมโลกเสื่อมถอยสูญปลายฤดูใบไม้ร่วง
ดอกอารยธรรมห้าพันปีไม่งดงาม
ใจคนไม่เหมือนสมัยโบราณ ทุกสรรพสิ่งยุ่งเหยิง
เมื่อภัยพิบัติใหญ่มาถึงใครจะช่วยได้
ยุคปลายถ่ายทอดฝ่าย่อมมีเหตุ
สภาพไร้ธรรมะจะไม่อยู่นาน
เมตตากับชั่วร้าย ดีกับเลวกำลังแบ่งแยก
เทพปรารถนาให้คนดีได้รับการช่วยเหลือ
น้ำทิพย์พรหมทั่วโลกมนุษย์
ความจริงคือข่าวดีก้องทั่วหล้า
ทางรอดมีเพียงหนึ่งเดียว รีบค้นหา
มีแต่ความจริงที่จะช่วยชีวิตได้

๖๘. เข้าใจความจริง (เหลียวเจี๋ยจินเซียง)

ผ่านชีวิตระเหเร่ร้อนมาชั่วกาลนาน
พลัดหลงอยู่ในการต่อสู้แย่งชิงทางโลก
ดำรงอยู่ในภววิสัยที่หลอกล่อคน
ลืมนั่นคำสัญญาที่ให้ไว้แต่เนิ่นนาน
สรรพชีวิตที่รอคอยท่าฝ่าถูกกวาดทิ้ง
เหตุใดจึงพลอยผสมโรง
เทพกำลังเปิดทางรอดไว้หนึ่งด้าน
ความจริงสามารถเปิดสิ่งพรางตา
อย่าได้ลังเลให้กาลเวลาผ่านพ้นไปอีก
จงหาตัวเองที่แท้จริงกลับมา
ก้าวหว่าออกจากระลอกคลื่นของคำลวง
เข้าใจความจริง
นั่นคือคำฝากฝังที่เธอรอคอยมาแสนนาน

๖๕. พวกเรา รู้ (หว่าเหมินจื่อเต้า)

พวกเรา รู้จักหมื่นปีโลกียโลก
เพื่อรอคอยเทพ พระพุทธ
หน้าสุดท้ายของประวัติศาสตร์มาถึงแล้ว
แสงรุ่งโรจน์ของ เงิน ชัน เหย็น ส่องสว่างสูงทะเลใหญ่
ดีชั่วประชันกันอย่างน่าหวาดหวั่น
การประทุษร้ายยิ่งแสดงให้เห็นท่วงทีที่สง่างามของศิษย์ต้าฝ่า
ขณะประสบทุกข์ภัยฉันยังช่วยเหลือสรรพชีวิต
ชาวโลกที่หลงทางเอย
เธอต้องเข้าใจว่าอะไรถูกหรือผิด
ความจริงคือการช่วยเหลือ
ความจริงคือความหวัง
นี่คือจิตใจของความเมตตาอันยิ่งใหญ่
ศตวรรษใหม่กำลังเปิดออกในท่ามกลางบุญคุณที่ยิ่งใหญ่โอฬาร

๓๐. อย่าให้ฉันรู้สึกเสียใจเพื่อเธอ (เป็อย่างหว่าเวัยนี้้อัน)

เหตุใดเธอยังคงเชื่อฟังคำลวง
ปฏิเสธเสียงเรียกของเทพเจ้าแล้วซ้ำอีก
ชีวิตที่หลงทางเอย
ฉันเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อเธอด้วยใจจริง
ไม่ว่าจะมีวาสนาหรือไร้วาสนา
ฉันบนบานเพื่อเธอทั้งหมดอย่างเจียบๆ
อยากให้คุณกระจำงในความจริงโดยเร็ว
อยากให้คุณผ่านพ้นภัยพิบัติอย่างปลอดภัย
ขอเพียงให้จิตสำนึกทะลวงผ่านอคติ
เธอก็จะมีวันพຽงนี้่ทั้งดงามได้
อย่ารอนจนถึงเวลาสำนึกผิดก็สายไป
อย่าให้ความเสียใจกลายเป็นความเสียใจไปชั่วนัันตร์

๗๑. พวกเราทำเพื่อใคร (หว่าเหมินวัยเลอสุย)

เราวุ่นอยู่ทั้งวันคืนเพื่อใครกัน

ดูไป เพียงเพื่อความเชื่อเท่านั้น

นั่นเป็นเพราะหลังจากแจ่มแจ้งในสังขารแล้ว

การประทุษร้ายเพียงแต่พิสูจน์ยืนยันระหว่างความชั่วร้ายกับความดีงาม

ในมือเราเตรียมความจริงไว้เพื่อใครกัน

ดูไปคือการบอกให้ท่านเข้าใจการป้ายสีท่ามกลางการปราบปราม

นั่นคือการผลักดันสรรพชีวิตสู่ทางตันและถูกฝังไปพร้อมกับมัน

ครั้นปฏิบัติต่อฝ่าฝืนด้วยความอาฆาตแค้นก็จะหมดหวัง

ที่จะได้รับการช่วยเหลือ

เหตุใดเราจึงบอกให้เธอประจักษ์ชัดในพรกรรม

ไม่ใช่เพื่อการต่อสู้แย่งชิงทางการเมือง

เหตุใดมันจึงเอาแต่ประทุษร้ายพี่น้องร่วมชาติของเรา

ความจริงเผยให้เห็นชัดว่าผู้ประทุษร้ายนั้นที่แท้เป็นอย่างไร

ทุกสิ่งที่เราทำล้วนแต่คิดทำเพื่อเธอ

ไม่ว่าการประทุษร้ายจะนำหาวาดกลัวและอันตรายเพียงไร
เราก็ก้าวอยู่บนหนทางแห่งเทพ
ชาวโลกที่พลอยผสมโรงจึงจะเป็นเด็กไร้เดียงสาที่ หลงทาง
ในภัยพิบัติเทพบอกให้เราต่างไปช่วยเหลือ

๓๒.ฉันร้องเพลงเพื่อเธอ (หว่าอเว้ยหนี่เกอซัง)

เพื่อนเอ๋ย ฉันร้องเพลงเพื่อเธอด้วยใจจริง

คำลวงห้าสิบปีได้สร้างกำแพงสีแดงขึ้นมา

พวกโจรสามารถทำให้วัฒนธรรมห้าพันปีอับแสง

แต่เงิน ชัน เหยิน จะไม่เปลี่ยนด้วยเหตุนี้

อย่าเชื่อในคำโฆษณาชวนเชื่อแต่ฝ่ายเดียวอย่างง่าย ๆ

ถูกหรือผิดใช้ความเมตตาของเธอมาประเมิน

ปล้นเมื่อเธอเข้าใจความจริง

นั่นก็คือความหวังที่เธอจะได้รับการช่วยเหลือของเธอ

เพื่อนเอ๋ยที่ฉันร้องนั่นคือความจริง

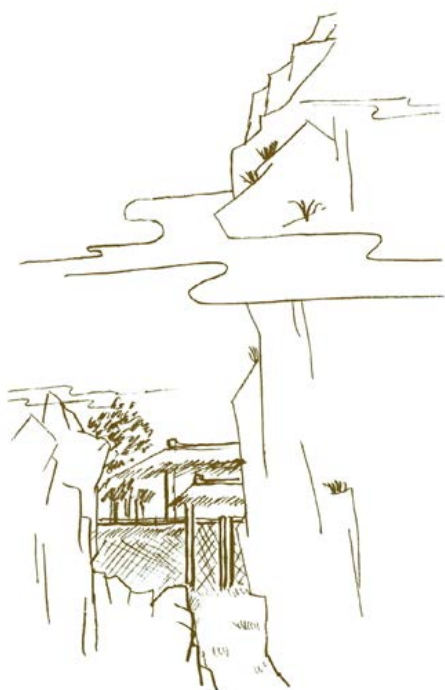
เทพกำลังประเมินแต่ละคนอยู่

ในประวัติศาสตร์การถล่มเข้าไปในสภาพทุกข์ทรมานล้วนเหมือนกัน

ที่ดับสลายไปคือรัชสมัยที่เสื่อมทราม

ที่พื้นดินคือวัฒนธรรมกับความดีงาม

ก้าวพ้นคำลวงที่นำมาซึ่งความเลอะเลือน
อย่าถูกกลบฝังไปพร้อมกับโจรแดงนั้น
ความจริงคือการช่วยเหลือด้วยเมตตา
การเข้าใจความจริงคือความหวังของการได้รับการช่วยเหลือ

๓๓. ได้หรือเสียเพียงหนึ่งความคิด (แต่ชื่ออื่นเนียน)

ชีวิตคนก็เพียงร้อยปี

ความทุกข์โศกมากกว่าความสุขสม

หวนคิดความหลังขึ้นมาใครบ้างไม่ระทมใจ

ชั่วชีวิตของการแสวงหา

ชั่วชีวิตของความทุกข์และคับแค้นใจ

สักก็คนจะรู้ว่าทุกเรื่องราวล้วนมีสาเหตุ

ล้วนเพราะ ทฤษฎีอเทวนิยมทำร้ายคนไม่เบาเลย

มนุษยชาติได้ตกอยู่ในอันตรายแล้ว

ความจริงที่ช่วยคนได้นั้นอยู่ตรงหน้า

การต่อสู้แย่งชิงเพื่อชื่อเสียง เงินทอง

ปิดสองตากคนไว้มืด

ลืมคำปณิธานที่แท้จริงของการมาสู่โลก

โอกาสแห่งวาสนามีเพียงครั้งเดียว
จะได้หรือเสียก็ดูที่หนึ่งความคิดของเธอ

๗๔. รมัถระวัง (ลิ่วอี้)

ท่ามกลางสายลมหนาวฉันเคยยื่นความจริงให้กับเธอ
ในความเลอะเลือนคูเหมือนเธอจะมองไม่เห็น
ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของภัยพิบัติ สรรพชีวิตไม่มีทางจะเดินแล้ว
บางทีนี่จะเป็นความหวังที่เธอรอคอย
ในหน้าร้อนฉันเคยยื่นความจริงให้กับเธอ
คำลวงทำให้เธอแสดงการต่อต้าน
อย่าเชื่อคำลวงของพรกมาร
นั่นคืออุบายทำลายคนในยามพิบัติภัย
ศิษย์ดำฝ่ากำลังช่วยเหลือสรรพชีวิต
ในความจริงคือความปรารถนาที่เธอเฝ้ารอคอยมานาน
เวียนมาเกิดชาติแล้วชาติเล่า รอคอยอย่างทรमानปานหัวใจจะแตกสลาย
ทะเลแห่งค้นหาและโลกิยะไร้ที่สิ้นสุด
เพียงเพื่อสิ่งนี้ฉันกล้ายกระดาษกรรมดาแผ่นดินหนึ่ง

๓๕. มอขทางแห่งความหวังแต่เธอ (เก๋ยหนีชีว่างเตอตุ๋)

เราทำเพื่อใคร ลมฝนไม่อาจขวาง

เราทำเพื่อใคร จึงต้องนอนกลางดินกินกลางทราย

ที่ยืนอยู่ที่มุ่มถนนคือศิษย์ต่ำฟ้า

ใบปลิวในมือซิมซาบด้วยความเมตตาและความยากลำบาก

เพียงเพื่อจะช่วยเหลือจากพิบัติภัย

เมื่อเข้าใจความจริงเธอจึงจะมองเห็นอนาคต

เราไม่ได้ทำเพื่อผลตอบแทน

เพียงคิดจะมอบเส้นทางแห่งความหวังแก่เธอ

๗๖. สรรพชีวิตมาเพื่อฟ้า (จิ้งเชิงเว่ยฟ้าไหล)

สรรพชีวิตมาเพื่อฟ้า
รอกอยประตูลสวรรค์เปิด
เทพกำลังถ่ายทอดต้าฟ้า
มารแดงสอนให้คนเป็นคนชั่ว
ชาวโลกพึงเข้าใจ
ดีชั่วกำลังแบ่งแยก
ความจริงกำลังช่วยเหลือ
เหตุใดไม่ใส่ใจ
การรอกอยจะไม่ยาวนาน
สิ่งที่เสียไปจะไม่มีมาอีก

๓๓. น้ำทิพย์โปรยปราย (ล่ากานถู่)

บทเพลงแห่งความเมตตาคุณน้ำทิพย์โปรยปราย
ปลุกสรรพชีวิตให้ตื่นได้รับการช่วยเหลือ
เกิดในโลกมนุษย์เพื่อรอฟ้า
อย่าถูกคำลวงขวางทางหวนคืน
เสียงเพลงทะเลวงหมอกของความหลง
ฟื้นความคิดที่จริงแท้แจ่มชัดดีชั่ว
รีบค้นหาความจริงใจไซ้ตรวนใจ
ปฏิบัติตามคำมั่นให้เป็นจริงเดินบนทางหวนคืน

๓๘. เปิดประตูแห่งสติสัมปชัญญะ (ตำโศกหัตถ์จ้อเตอเหมิน)

อย่าถลำลึกไปตามความนิยมของสังคม
อย่าถูกภาพลวงแห่งโลกีย์ทำให้จิตใจอ่อนล้า
เกียรติยศในโลกไม่ยั่งยืนนาน
มีสติขึ้นมาเปิดประตูแห่งสติสัมปชัญญะ
สรรพชีวิตมากมายนั้นมาจากสวรรค์
เพียงเพราะอยู่ในโลกีย์โลกลุ่มหลงเหลือเกิน
ความเมตตาของพระพุทธปรากฏออกมาแล้ว
ที่เรารอคอยคือพระเจ้ามาช่วยโลก

๑๕.อย่าได้ลี้ลับต่อไป (ปู่เอี้ยวใจโง่ใหญ่)

หมุนเวียนกลับชาติมาเกิดนับพันปี
ท่ามกลางวังวนไม่รู้ว่ามีมาจากที่ใด
เลอะๆเลือนๆชาติแล้วชาติเล่า
มีชีวิตอย่างไรไม่รู้เรื่องรู้ราว
โลกมนุษย์นานชั่วฟ้าดินสลายนั้นเทพจักษวง
สรรพชีวิตส่วนมากมาจากสวรรค์
ในความเลือนราง สิ่งที่รอคอยคือพระเจ้าที่จะมาช่วยโลก
ที่เฝ้ารอคอยคือให้ประตูสวรรค์เปิดในเร็ววัน
เจ้าผู้สร้างโลกมาถึงนานแล้ว
ความจริงที่ศิษย์ต่ำฟ้าเผยแพร่สามารถไขความลึกลับ
จงคว้าวาสนาอันชั่วฟ้าดินสลายนี้ไว้ให้มัน
อย่าได้ลี้ลับต่อไป

๘๐. สมองปลอดโปรง (ซิงต้ง)

พอเข้าสู่โลกียโลกร้อยพันฤดูใบไม้ร่วง
เกิดแก่เจ็บตายไม่เคยหยุด
ลาภยศชื่อเสียงเงินทองนำไปด้วยไม่ได้
ต่อสู้แย่งชิงไปมามีแต่ระทมทุกข์
เวียนว่ายตายเกิดเพื่อการใด
ถามเสมอว่าตนเองมาด้วยเหตุใด
ตีแตกคำลวงค้นหาความจริง
ต้าฝ่าสามารถไขความกั๊กกั้มในใจ

๘๑. คำสัญญาที่ให้ต่อเทพต้องปฏิบัติให้เป็นจริง
(ตุ้ยเสินเตอเงินนิ้วเอี้ยวตุ้ยเซียน)

วัฒนธรรมห้าพันปีคือบทธะคร
ประเทศกว้างไกลหมื่นลี้คือเวทีใหญ่
กฤษบุตรและธิดาชาวจีนร้องเพลงอุปรากร
วัฒนธรรมที่เทพถ่ายทอดมาจากสวรรค์
ในความรุ่งโรจน์สร้างสรรค์หลักคิด
ในความเจริญรุ่งเรืองเทพแสดงออกซึ่งท่วงทีที่สง่างาม
สร้างโลกเพื่อปูทางกลับสวรรค์
พวกเราฝ่าฝืนคอยเทพมาอีกครา
เทพบอกให้เรารีบมีสติขึ้นมา
เส้นทางกลับสู่สวรรค์ได้เผยออกมาแล้ว
ฝ่าที่ช่วยคนกำลังถ่ายทอดอยู่
ทัศนคติเก่าล้วนเป็นอุปสรรค
ท่านยังจำคำปฏิญาณได้ไหม

คำสัญญาที่ให้ต่อเทพต้องปฏิบัติให้เป็นจริงโดยเร็ว
เข้าใจความจริงเปิดโช่ตรวนใจ
เวลาไม่เคยรอใคร

๘๒. ความจริงกำลังถ่ายทอด (เงินเซียงไฉ่นวน)

ขอให้ท่านเห็นคุณค่าของวาสนานี้

ในความจริงมีความคาดหวังอันยาวนานของท่าน

ภัยพิบัติ ฆ หวัเลี้ยวหวัต่อ ทุกคนต่างกำลังเลือก

จะถูกคัดทิ้งไปหรือจะคืนสู่ความดี

บางที่เราอาจมีวาสนาจริงๆ

ความเมตตาทำให้ฉันเห็นอันตรายไม่อาจไม่สนใจ

วันเวลาอันยาวนานสามารถปิดคลุมความจำของคน

ลืมไปแล้วว่าตนเองคือใคร

ที่ใดคือบ้านที่แท้จริง

มาถึงโลกมนุษย์ตั้งแต่เมื่อไร

เข้าใจความจริงสามารถไล่หมอกวังวน

ที่สรรพชีวิตรอคอยและกังวลล้วนมาทันแล้ว

คำสัญญาของเทพและพระพุทธรกำลังจะเป็นจริง

๘๓. ความจริงก็คือโคมส่องทาง (เงินเพียงจิวซื้อจ้อตู้เต็ง)

ตั้งกมมนุษย์ฟุ้งตลบทำให้สรรพชีวิตลุ่มหลง
ท่ามกลางชื่อเสียงผลประโยชน์อารมณ์ทุกคนแก่งแย่ง
ต่อสู้แย่งชิงชั่วชีวิต อะไรก็นำไปไม่ได้
พลอยผสมโรงไหลตามกระแสทำให้ตนเองตกลงในบ่อ
สรรพชีวิตส่วนใหญ่คือเทพที่เวียนมาเกิด
เวียนลงมาเกิดยังโลกเพื่อรอคอยฝ้า
คำมั่นสัญญาของเทพกำลังบรรลุเป็นจริง
เข้าใจความจริงของฝ้าหลุนกง

๘๔. รอคอยฟ้า (ป่าฟ้าเต็ง)

ทุกภพทุกชาติท่ามกลางวิภวสังสาร
ดอกไม้ร่วงโรยดอกไม้ผลิบานชาติแล้วชาติเล่า
ชั่วพริบตาเดียวผมที่ดำแซมด้วยผมหงอก
ต่อสู้แย่งชิงสองมือว่างเปล่า
ชื่อเสียงผลประโยชน์อารมณ์ความรักล้วนแต่ว่างเปล่า
ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันทุกคนต่างช่วงชิง
ชีวิตคนเหมือนละครฉากหนึ่ง
ละครไม่จริงแต่เล่นจริงทั้งใจและบ้ำ
เธอและฉันต่างคือประชาสวรรค์
ลงมาเป็นคนในโลกรอคอยฟ้า
ศิษย์ต้าฝ่าย่ายทอดความจริง
ความจริงสามารถเปิดทะเลดวงทางแห่งเทพ

๘๕. ตนเองเลือก (จ้อเสวียน)

วันเวลาผ่านไปเร็วตั้งสายน้ำไหล
วิญสงสารชั่วกาลนานด้วยเหตุใด
ไม่เป็นตัวของตัวเองไหลไปตามคลื่น
รู้สึกเสมอชีวิตกำลังเสาะแสวงหา
ด้าฝ่าถ่ายทอดกว้างไกลห้าทวีป
เข้าใจความจริงคลายความทุกข์ร้อยแปดพันเก้า
ดีชั่วถูกต้องชั่วร้ายคนเลือกเอง
วาสนาชั่วฟ้าดินสลายไม่คงไว้ยาวนาน

๙๖. ไม่หลงทิศทางตลอดไป (หย่งปู้หมี่หัง)

เพื่อนเอ๋ยไยท่านจึงรีบร้อนอย่างนั้น

เอกสารแผ่นนี้เกี่ยวโยงถึงการอยู่หรือตายของชีวิต

อย่าได้ถูกคำหลอกลวงครอบงำ

สงบจิตใจทำความเข้าใจความจริงสักประเดี๋ยวก็ไม่เป็นไร

ชีวิตคนเป็นเพียงรอบการแสดงของละครใหญ่ประวัติศาสตร์

ชื่อเสียงผลประโยชน์อารมณ์ความเคียดแค้นนั้นนำไปไม่ถึงสวรรค์

สิ่งที่แซ่จนพองใหญ่อยู่ในความยึดติดคือความกุ่มใจและเป็นทุกข์

โยชาตินี้จึงมีเปลือกของร่างกายคน

ผ้าฝ้ายที่สรรพชีวิตรอคอยได้เผยแพร่ว่างไกลอยู่บนโลก

เข้าใจความจริงจึงจะไม่เลอะเลือน

๘๗. ใครสามารถจะได้รับ (ดูหนึ่งข้อ)

ชีวิตคนมีวันเวลาสักเท่าไร
สุขน้อยทุกข์มาก โลดเด่นอย่างยากลำบาก
เสาะแสวงหาทั้งบนและล่างหนทางอยู่ที่ใด
เวลากลุ่มใจร้องเพลงกับเหล่า
มารแดงจากตะวันตกทำให้ประเทศจีนยุ่งเหยิง
สังคมเสื่อมถอยคั้งสิ้น ไถลงเนิน
ต้าฝ่าถ่ายทอดกว้างไกลช่วยสรรพชีวิต
เข้าใจความจริงเปิดโปงการใส่ร้ายป้ายสี
แยกแยะถูกผิดได้ชัดเจนมีความหวัง
ยึดติดลุ่มหลงตลอดทางถล่มถ้าน้ำวน
โอกาสแห่งชั่วฟ้าดินสลายอย่าได้พลาด
บรรลुकำฝากฝังของการมาโลก

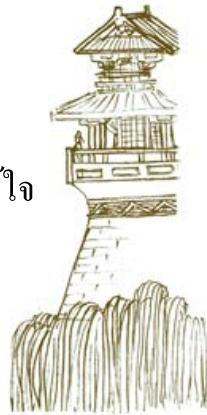
๘๘. แจ่มแจ้งในดีชั่ว (หมิงซันเอ้อ)

ละครใหญ่นับพันๆ ปีนั่นเหมือนฝัน
อย่าเป็นทุกข์และเสียใจนักกับบทละคร
เพลงจบละครเล็กจะกลับไปไหนใด
ริบหาความจริงไม่เลอะเดือน
ต้าฝ่ากำลังถ่ายทอคอย่างกว้างไกลช่วยเหลือคน
มารแดงทั้งหลอกหลวงและบ้าคลั่ง
เข้าใจความจริงแจ่มแจ้งในดีชั่ว
เมฆดำโกลีจะสลาย สิริมงคลจะเต็มทั่วฟ้า

๘๕. สงบใจมองดูสักหน่อย (จิ้งชินไฉ่ฉ้วน)

ปรากฏการณ์ยุ่งเหยิงบนโลกดูอาการที่อันตราย
มหันตพิบัติใกล้แล้วยังไม่รู้ทุกซักร้อน
สันหวัปัดมือปฏิเสธความจริง
คำหวังดีพูดแล้วพูดอีกไม่กลับตัว
ไม่ใช่เพื่อผลตอบแทนไม่ได้เพื่อแสวงหา
เมื่อมหันตภัยมาถึงให้ท่านเหลือรอด
อย่าลืมาว่ามาโลกเพื่อการใด
วิญสงสารนับพันปีนั่นมีมูลเหตุ
ชีวิตคนไม่ใช่เพื่ออารมณ์และความแค้น
สงบใจลงมามองดูสักหน่อย
ฝ่าที่สรรพชีวิตรอคอยได้มาถึงแล้ว
ความจริงจะช่วยเธอคลายความทุกข์ใจ
ที่ทำให้เลอะเลือน

๕๐. เลือกฝั่งไหน (เสวียนหน้าเปียน)

ในวัฏสงสารมาเกิดเป็นมนุษย์โลก
รอคอยอย่างทรमानให้เทพและพระพุทธช่วยกลับไปสวรรค์
ต่างรู้ว่าปลายกัลป์เทพจะมา
เห็นความจริงแล้วไบหน้าอย่าเบนหนี
จงหยวนต่างรู้ว่าพรรคแดงชั่วร้าย
ไม่ควรช่วยคนชั่วก่อกรรมทำเข็ญเพิ่มทุกข์ภัย
เทพมาช่วยเหลือมีการรบกวน
ก็ดูว่ามนุษย์โลกจะเลือกฝั่งไหน

๕๑. โคมส่องทาง (จื่อถู่เต็ง)

สรรพชีวิตโดยมากมาจากสวรรค์
จำใจที่ถูกโลกียโลกปิดอยู่ท่ามกลางวังวน
ลงมายังโลกปณิธานใหญ่จำไม่ได้
ต่อสู้แย่งชิงเพื่อทรัพย์สินสิ่งของอุดม
สะสมชั่วชีวิตนำไปไม่ได้
ต่อสู้ไปมาไม่ได้อะไรเลย
ปลายยุคฝุ่นละอองร่วงหล่นแล้วหัวอย่างแน่นอน
มหันตภัยใกล้จะมาถึงมนุษย์ถูกปิดบัง
ดีชั่วไม่แบ่งแยกเหล่าเทพโอรธา
มีแต่ศิษย์ดำฝ่าช่วยเหลือสรรพชีวิต
เข้าใจความจริงช่วยชีวิตได้
ความจริงจึงเป็นโคมส่องทาง

๕๒. มีความหวัง (โหยวัง)

ลมและฝนก็ฤดูสังคม โลกผ่านการเปลี่ยนแปลงก็ครั้ง
กาลเวลาเหมือนสายน้ำเรื่องราวในอดีตให้ความฝันหวานขึ้น
ในวิญสงสารนับพันปีรอคอยใครอยู่
สังขรณ์ของชีวิตมนุษย์อยู่ไหนใด
ต่อสู้แย่งชิงตลอดทางบาดเจ็บทั้งกายและใจ
คำมั่นสัญญาที่ลงมาโลกลืมสิ้นหรือไม่หนอ
สรรพชีวิตส่วนใหญ่คือแยกจากสวรรค์
จะกลับสวรรค์ไ้ทางใครช่วยได้
ก่อตั้งโลกสร้างสิ่งของ เทพกำหนดกฎระเบียบสวรรค์
ปลายกัปปีเทพจะช่วยคนดีกลับสวรรค์
ต้าฟ้าที่จะช่วยให้หลุดพ้นกำลังถ้ายทอดแล้ว
เข้าใจความจริงทลายวังวน ประจักษ์ชัด

๕๓. กลับสู่ประตูลิขิต (หุยเทียนเหมิน)

สรรพชีวิตภพเบื้องบนเป็นชาวโลก
ครั้นเข้าสู่วังนถล้าเข้าสู่สภาพทุกข์ทรมานได้ง่าย
เกิดแก่เจ็บตายโลกีย์วิสัยนั้นทุกข์
ชีวิตมนุษย์ภาระหนักหน่วงหนักอึ้งจริงๆ
สร้างโลกสร้างสิ่งของคือเทพเจ้า
เพื่อช่วยอาณาประชาราษฎร์สร้างโลกมนุษย์
เพียงเพราะในความทุกข์สามารถชำระบาป
ได้รับต้าฝ่าแล้วกลับประตูลิขิต

๕๔. บอกกล่าวชาวโลก (แก้ชื่อเหริน)

เหยียบเข้าโลกมนุษย์ร่างเป็นคน
วิภูสงสารนับพันปีรอคอยเทพเจ้า
รอคอยวาสนาอันศักดิ์สิทธิ์อย่างมูมานะปณิธานไม่ล่าถอย
มองดูโลกที่ยิ่งใหญ่อย่างเจียบๆกระแสดงจมลง
ฝ่าที่ถูกต้องเริ่มถ่ายทอดสิ่งชั่วร้ายกำเริบเสิบสาน
คำหลอกลวงใจุ่นวายยากจะเข้าประตู่มา
เมตตาช่วยเหลือมีความจริง
เทพ พระพุทธหมุนฝ่าหลุนแล้ว

๕๕. กลับสู่สวรรค์คือฟากฝั่ง(หุยเทียนชื่อปีอัน)

รอกอยนับพันปี

คาดหวังนับหมื่นปี

เทพพระพุทธรมายัง โลกมนุษย์

สรรพชีวิตยินดีอยู่ร่วมกัน

ถ่ายทอดฝ่าช่วยชาวโลก

ข่าวลือมารแดงสลาย

ความจริงทลายหมอกวังวน

ได้รับการช่วยเหลือหลบเหลี่ยมหันตภย

ตั้งใจบำเพ็ญต้าฝ่า

กลับฟากฝั่งสวรรค์

๕๖. เพลงระหว่างตะเวนการแสดง (สวีนหุยเกอ)

ตลอดทางเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าตลอดทางเสียงเพลง
ช่วยอาจารย์เจิ้งฝานั่งขบวนรถ
เจิ้งเนียนสามารถช่วยสรรพชีวิต
เสียงเพลงดังก้องลอยข้ามเมฆเป็นระลอก
ตลอดทางเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าตลอดทางเสียงเพลง
ข้ามทะเลสาบขึ้นเนินสูง
เหนือไต้ ออกตกปะพรมน้ำทิพย์
พกพาความจริงเผยแพร่ว่างไกล
ตลอดทางเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าตลอดทางเสียงเพลง
เสียงเพลงเสนาะระบำอ่อนช้อยขลุ่ยปี่พิน
ม่านใหญ่เปิดสู่ภพสวรรค์
เทพช่วยหนุนให้ฉันเดินทางร้ายรำและร้องเพลง

๘๗. ทะลวงสู่ศตวรรษใหม่ (ทงเซียงซินซื่อจี้)

สร้างโลกเปิดสวรรค์แสดงละครใหญ่
ท้องฟ้าตะวันและเดือนเป็นฉากและกำแพง
หนึ่งฉากหนึ่งกัณฑ์เพื่อเรื่องอะไร
เปลี่ยน โลกมนุษย์เปลี่ยนฟ้าดิน
ชั่วฟ้าดินสลายสูญเสียดวงมุกทำนองคลองธรรม
เกิดขึ้นตั้งอยู่เสื่อมถอยผ่านไปดับสูญประชิดใกล้
ตัวฟ้าสามารถช่วยเหลืออาณาประชาราษฎร์
ความจริงเปิดสู่ศตวรรษใหม่

๕๘. ความหวังเพียงหนึ่งเดียว (เหวยอี้เตอซีว่าง)

นับร้อยล้านๆ ปีของการก่อตั้ง

ห้าพันปีของความรุ่งโรจน์แผ่นดินสันไหว

ประวัติศาสตร์ไม่ต่อเนื่องออกไปอีก

เพราะมันสร้างอยู่บนพื้นฐานของเกิดขึ้นและดับสลาย

ไม่ใช่ไม่มีความหวัง

เจ้าผู้สร้างโลกไม่ได้ล้มชาวโลก

เพียงแต่อยู่ในวังวนท่านต้องเข้าใจความจริง

ศิษย์ดำฝ่าคือความหวังหนึ่งเดียวที่สรรพชีวิตจะได้รับการช่วยเหลือ

๕๕.อะไรคือความปรารถนาของท่าน
(เล่นเมอซ็อนนี่เตอเสียงหว่าง)

อารมณ์คือตาข่ายที่ยิ่งดีนยิ่งแน่น
ชื่อเสียงผลประโยชน์ผูกมัดคนไว้ตลอดชีวิต
ในความยึดติดผูกทำร้ายจนสาหัสหนัก
อะไรจึงจะเป็นความปรารถนาของคน
เป็นคนไม่ใช่เพื่อจะแย่งชิง
เมื่อมีภัยพิบัติอันตรายเทพจะสกัดกั้นภัยพิบัติ
ชาตินี้เพื่อจะพบเจ้าผู้สร้างโลก
ท่านเที่ยวสอบถามหาอยู่ทุกภพทุกชาติ

๑๐๐. ผู้บอกให้ฉันถ่ายทอดความจริงคือเทพ
(เจียวหว่อฉวนเงินเซียงเตอซือเถิน)

อย่ารอนจนแผ่นดินเอียงและจมลง

อย่าให้โรคระบาดมาหาถึงบ้าน

สภาพสังคมตกต่ำอย่าพลอยผสมโรงตามกระแส

คนที่ได้รับการช่วยเหลือจิตสำนึกยังมีอยู่แน่นอน

เทพไม่ได้ลี้มชาวโลก

อย่าฟังแล้วเชื่อตามกระบอกเสียงข่าวลวงระหว่างการปราบปราม

บอกศิษย์ข้าฝ้าถ่ายทอดความจริงคือเทพ

๑๐๑. จัดการให้เรียบร้อย (หลี่ซุ่น)

ต่อกระบอกเสียงคำหลากลวงอย่าได้เชื่อมั่นเช่นนั้น
การรณรงค์เคลื่อนไหวครั้งใดๆ ล้วนแต่ยุ่ง
ส่งเสริมความอาฆาตแค้นก่อน
ทุกคนต่างรู้ว่าพรรคแดงคืออันธพาลชั่วร้าย
เลือดแห่งความคับแค้นแปดสิบล้าน(ราย)ยังไม่
สามารถรดท่านให้มีสติและจัดการให้เรียบร้อย
อย่าได้กำเริบเสิบसानและหลงมัวห่ออยู่ในวัฒนธรรมพรรค
อย่าได้มีจิตใจเคียดแค้นท่ามกลางการประทุษร้าย
และโหมกระพือไฟอีก
เข้าใจความจริงอย่างมีเหตุผลสักหน่อย
ข้อเท็จจริงจะทำท่านอกสันขั้วฉวยแขวน

๑๐๒. เทพบอกฉันให้วิ่งเต้นเหน็ดเหนื่อยเพื่อเธอ
(เล่นเงี้ยวหว่านเว่ยหนีเป็นหมาง)

เหตุใดฉันบอกให้เธอเข้าใจความจริง
คนส่วนใหญ่มาจากสวรรค์
กลับสวรรค์คือความปรารถนาของเธอ
ธรรมนาวาที่ช่วยโลกออกเล่นแล้ว
การรอคอยนับพันหมื่นปีอย่าได้พลาด
คำหลอกลวงกำลังปกปิดความจริงปล่อยให้ เธอเลอะเลือน
ก่อนมหันตภัยฉันต้องบอกให้รู้
ชาวโลกจึงจะเข้าใจได้เพียงสาเหตุทางที่ถูกทำร้าย
ต่อให้ท่านทุกอย่างไว้ก็กำลังอยู่บนหนทางของเทพ
เป็นเทพที่บอกให้ฉันวิ่งเต้นเหน็ดเหนื่อยเพื่อเธอ

๑๐๓. เสียใจก็ไร้ประโยชน์ (หุ่ยอู๋จี้)

ชีวิตไม่ใช่เพียงชาติเดียว

ทุกภพทุกชาติแสดงละครอยู่

ยึดติดกับเรื่องในละคร

ผ่านไปๆมาหลายศตวรรษ

กระแสดวงทำให้โลกยุ่งวุ่นวาย

ทฤษฎีชั่วร้ายกลายเป็นลัทธิ

คำโกหกหลวงหลอกให้สรรพชีวิตหลงผิด

ช่วยก่อกรรมทำเข็ญฝ่าฝืนเจตนารมณ์ของสวรรค์

ทางรอดมีทางเดียว

หากหลงยึดติดเทพจะทอดทิ้ง

จะเหลือรอดไปได้ตนเองกำหนด

วันพิพากษาใหญ่กำลังใกล้เข้ามาแล้ว

รอดอยเทพมาทุกภพทุกชาติ

พลาด(โอกาส) เสียใจก็ไร้ประโยชน์

๑๐๔. มอบความจริงแก่ท่าน (เงินเซียงเก๋ยหนิน)

จ้าว นับพันลงมายัง โลกหมื่นพระพุทธรมาถึง
ช่วยอาจารย์ช่วยเหลือพลโลก
ต้าฝ่าเผยแพร่ว่างไกลทั่วโลก
ผูกวาสนาไม่แบ่งรวยจน
คนบ่่าเพ็ญความเมตตา
พรรคชั่วเกลียดชัง
ปราบปรามครั้งแล้วครั้งเล่า
คำโกหกหลอกลวงทั่วฟ้า
สรรพชีวิตแยกแยะลำบาก
มอบความจริงแก่ท่าน

๑๐๕. ปฏิบัติตามคำปฏิญาณ (สื่อเสียงชื่อเยว)

ก่อนลงมาโลกเราเคยนัดกันไว้

ใครได้รับฝ้าก่อนจะหาอีกคนหนึ่งให้พบ

ฉันให้ความจริงกับเธอโดยไม่ต้องการ

ฝ้าหลุนฝ้อฝ้าเธอเข้าใจมากน้อยเพียงไร

อย่าได้โง่โง้งตามการปราบปรามและคำหลอกหลวง

ความจริงจึงจะเป็นของวิเศษที่ท่านจะได้รับการช่วยเหลือ

ฉันกำลังปฏิบัติตามคำปฏิญาณให้เป็นจริง

ก่อนมหันตภัยการช่วยคนต้องช่วงชิงเวลาเป็นนาทีวินาที

๑๐๖. จุดประสงค์ของชีวิตคน (เหรินเซิงเหอเหวย)

สายธารแห่งประวัติศาสตร์คลื่นนับพันระลอก
ร้อยรัชสมัยวัฏโบราณด้านวัฒนธรรมไม่เหมือนกัน
สถานการณ์และผู้แกร่งไม่รู้ว่ามีมากเท่าใด
ดินเหลืองหนึ่งกองอยู่คู่วีรบุรุษ
วัฏสงสารเวียนมาเกิดจะสิ้นสุดเมื่อใด
ท้องนภากว้างไพศาลหมื่นลี้โยโอฟาร
ชีวิตคนผ่านไปๆมาเพื่อรอคอยฟ้า
ได้ฝากลับสววรรค์ขึ้นนภากาศ

๑๐๗. ชีวิตคนเพื่อการใด (เหรินเซิงเว่ยเหอ)

ชีวิตคนร้อยปีอยู่กับงานเพื่อใคร

ชื่อเสียงผลประโยชน์ความรักทางสายเลือดเป็นห่วงกังวล

หัวใจแทบแตกสลาย

เพลงจบละครเลิกนั่นคือใคร

สวรรค์ไม่ตอบพองเราต่างเลอะเลือน

ต้าฝ่าถ่ายทอดกว้างไกลอยู่ข้างกาย

เข้าใจความจริงชี้แนะไม่หลงทิศทาง

ปลูกสรรพชีวิตให้ตื่นแจ่มแจ้งดีชั่ว

ค้นหาตัวฉันคืนมาแล้วกลับสวรรค์

๑๐๘. ฝ่าปรารถนา (ผ่านว่าง)

สิบห้าค่ำพระจันทร์แขวนอยู่บนท้องฟ้า

ปฐพีได้แสงเงินงานไม่รัตต์ตัวอีกแล้ว

ทัศนภาพนี้ทำให้ฉันคิดโยงไปถึง

ยุคสมัยเมื่อนานมาแล้วฉันอยู่หนใด

เหตุใดมายังโลกนี้

ผู้มีบุญญาธิการบอกว่าเรามาจากสวรรค์

เทพจะนำเรากลับบ้านเกิดเมืองนอน

ฉันเชื่อนี้คือความจริง

เพราะใจของฉันฝ่าปรารถนาอยู่ตลอดมา

๑๐๘. อยู่ตรงหน้า (ใจเอียนเจียน)

เที่ยวระเหเร่ร่อนทางโลกนับพันร้อยปี
วิญสสารต่อๆ มายังไม่ว่างเว้น
ประสบการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างโชคโชนค้นหาแต่ถูกต้อง
ความจริงก็อยู่ตรงหน้าเธอ

๑๑๐. ใครจะบอกฉันได้ (สุยเหิงเก้าซู่หว่าอ)

ใครจะบอกฉันได้

ความหมายของชีวิตคนคืออะไร

ร้อยปีวิ่งเต้นวุ่นวายกับชื่อเสียงอารมณ์รักและผลประโยชน์

ชั่วพริบตาเจ็บปวดแก่เต่า(ทุกสิ่ง)สูญสิ้นไปหมด

ระหว่างจงนสนเท่ห์ฉันได้ยินเพลงๆ หนึ่ง

เทพพระพุทธรมาโลกแล้ว

เข้าใจความจริงจะสามารถได้รับการช่วยเหลือ

๑๑๑. เพลงในดวงใจ (ซินจงเตอเกอ)

ฉันร้องเพลงหนึ่งในดวงใจ

ชีวิตคนแท้ที่จริงนั้นเพื่ออะไร

ยึดติดยิ่งมาก ผิดหวังยิ่งมาก

พรุ่งนี้ฉันยังจะซึ้งรอยเดิม

ผู้มีบุญญาธิการในนิทานที่เล่าสืบมาได้มาโลกแล้ว

เขามีนามว่าอะไร

ฉันถามเขาว่าความหมายของชีวิตคนนั้นเพื่ออะไร

ฉันอยากหาตัวฉันกลับมา

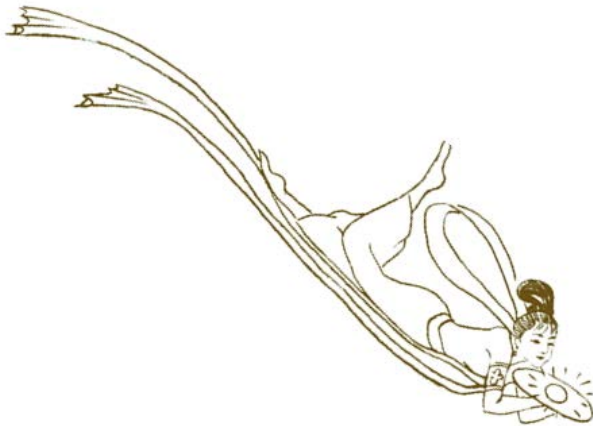
ฉันอยากเดินสู่แสงสว่างที่เขาชี้มา

ฉันอยากบอกให้เขาได้ยินเพลงของฉัน

๑๑๒. ทางไปถึงสวรรค์ (ภู่งเทียน)

ชาวโลกส่วนใหญ่คือเซียนบนสวรรค์
ลงมาโลกรอคอยฝ้าอ่านคัมภีร์ทองคำ(จ้วนฝ้าหลุน)
เพียงแต่โลกมนุษย์นำหวาดกลัวและอันตรายนัก
ไล่ตามชื่อเสียงผลประโยชน์ตกลงบ่อลึก
ในตอนแรกคำปฎิญาณนั้นเชื่อกับใคร
ญาติสนิทในโลกสวรรค์กำลังห้วงพะวง
ชื่อเสียงผลประโยชน์อารมณ์รักความแค้นสูญสิ้นไปหมด
รีบค้นหาความจริงทางไปถึงสวรรค์

๑๑๓. การช่วยเขื่อนั้นหนักจริงๆ
(จิวหนีสื่อใจเงิน)

ทางแห่งเทพไปถึงประตูสวรรค์

มีสักกี่คนที่รู้ทาง

คำหลอกลวงทำให้ดวงตามัว

ไม่เชื่อว่าเทพมาแล้ว

แปดสิบล้านสุสานของผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรม

อารยธรรมห้าพันปีที่หมกไหม้

ใยไม่สำรวจตรวจสอบ(ใจ)ตัวเอง

เทพพระพุทธหมุนฝ่าหลุน

ศิษย์(ต้า)ฝ่าชะล้างฝุ่นด้วยเลือด

เป็นการทำเพื่ออาณาประชาราษฎร์

การช่วยเขื่อนั้นหนักจริงๆ

๑๑๔. ถ้ายทอดคำพูดจริง (ฉนวนเงินเอียน)

เริ่มก่อตั้งตรีภูมิสองร้อยล้านปี
ชั่วฟ้าดินสลายไม่รู้มานานกี่ปี
โลกเกิดการวิบัติกลับตาลปัตรอยู่เสมอ
ทุกยุคทุกสมัยพลิกโฉมใหม่อีกครั้ง
ก่อตั้งโลกเพื่อปูทางกลับสู่สวรรค์
มารก่อความวุ่นวายภัยพิบัติติดต่อกัน
แม้ประเพณีนิยมของสังคมจะเสื่อมถอยต่ำฝ้ายทอด
กอบกู้ที่องนภาใหญ่ก่อนปลายกัลป์
อาณาประชาราษฎร์ต่างกำลังรอคอยให้เทพช่วย
ศิษย์ต่ำฝ้ายทอดคำพูดจริง

๑๑๕. คันทา (สวินมี)

ฉันเดินทางไปทั่วทุกแห่งหนในโลก

ใจไม่สงบยังคงถามหาอยู่

บ่อเกิดแห่งชีวิตอยู่ที่ใด

ทำไมผู้คนเหมือนกำลังแสดงละครอยู่

ฉันต้องค้นหาให้พบสัจธรรมของชีวิตคน

คนไม่ใช่เพียงเพื่อชื่อเสียงและผลประโยชน์อย่างแน่นอน

เพียงแต่เราคงรักษาความดี

เทพจะไม่ละทิ้งเรา

๑๑๖. ช่วยเธอกลับสู่สวรรค์ (จิ๋วหนี่หุ่ยเทียน)

เมื่อพบกับความจริงใจหันหน้าไปด้านข้าง
ไม่ใช่จะเปลี่ยนแปลงความเชื่อใดๆของเธอ
ยังไม่ประสงค์จะบังคับเธอให้เหมือนกับฉัน
นั่นต้องดูว่าเธอมีวาสนาหนุนนำหรือไม่
ช่วยคนท่ามกลางทุกข์ภัยฉันมีคำปฏิญาณไว้ก่อน
เธอเคยร้องขอเทพให้ช่วยเธอกลับสวรรค์
ยามนี้กลับลุ่มหลงจนลึกลงยิ่งปฏิเสธการเรียกหา
ทางที่ศิษย์ต่ำฝ่าชี้นำไม่เบี่ยงเบนอย่างแน่นอน

๑๑๓. เรียกเธอก่อนหน้าพิบัติภัย (เวยน่านเขียนป่าหนี่เจี้ยว)

ไม่ใช่เพื่อตอบแทน

ไม่ใช่เรียกให้เธอเชื่อถือศรัทธา

ยิ่งไม่ใช่อำนาจและผลประโยชน์

ความจริงที่เธอไม่เคยคาดหมาย

ฉันกำลังเรียกเธอก่อนหน้าพิบัติภัย

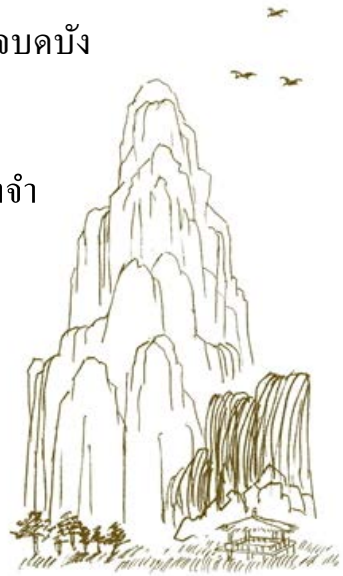
ฟังฉันอธิบายความจริงให้ฟัง

ซาตานก็จะไม่หัวเราะเธออีก

๑๑๘. ความหมายของชีวิตคืออะไร (เชิงมิ่งเตออี้ชื่อเสินเมอ)

ความหมายของชีวิตคืออะไร
เธอเคยถามหาอย่างยากลำบาก
ในความดีใจลึกลับทุกสิ่ง
เวลาคลุ้มใจโทษสวรรค์โทษปฐพี
เวลางานยุ่งไม่เป็นตัวของตัวเอง
ครึ่งชีวิตอ่อนเปลี้ยเพลียแรงในชื่อเสียงกับผลประโยชน์
ลึกลับ(ในใจ)เหมือนรอกอยใคร
ชั่วประเดี้ยวถูกเรื่องน่ารำคาญใจคบบัง
ความหมายของชีวิตคืออะไร
ความจริงสามารถเปิดความทรงจำ

๑๕. คำปฏิญาณเดิมหรือไม่ (ชื่อแหว่ชื่อไผ่อ้วง)

เทพบอกให้ฉันใช้เพลงร้องความจริง

เราเดินอยู่บนทางที่เทพชี้ นำ

รู้ใหม่พิบัติภัยในสังคมมนุษย์กำลังแผ่ขยาย

โดยไม่รู้ตัวต่างกำลังผสมโรงไปตามกระแสคลื่น

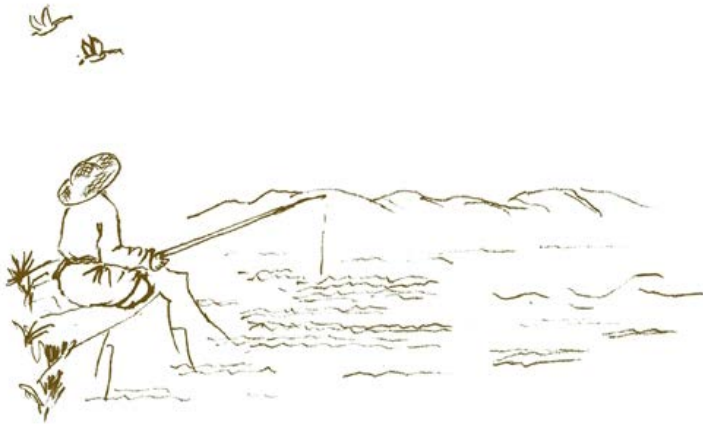
การนัดหมายเมื่อตอนสร้าง โลกเดิมหรือไม่

นั่นเป็นความหวังของเธอที่จะกลับบ้าน

๑๒๐. กำจัดสนิมของเธอทิ้งไป (อุชวีหนี่ก่าซิว)

ไม่ได้เข้าใจว่าฉันกำลังขอให้เธอช่วยเหลือ
อย่าปล่อยให้คำหลอกหลวงของมารแดง ครอบงำเธออีก
ท่ามกลางพิบัติภัยนั้นเพียงอยากจะให้เธอเข้าใจความจริง
หวังว่าเทพพระพุทธรจะคุ้มครองเธอ
ไม่ใช่ขอให้เธอช่วยเหลือ
ยิ่งจะไม่ครอบงำเธอ
เพียงอยากจะบอกเธอผู้ที่คนรอคอยได้มายังโลกแล้ว
ความจริงจะกำจัดสนิมในสมองของคนทิ้งไป

๑๒๑. ความหวังที่จะกลับบ้าน(หุยเจียเตอชีว่าง)

ฉันเดินไปเรื่อยเปื่อยบนสันเขา

ดวงดาวบนแผ่นฟ้ายามราตรีสูงไกลและกว้างสุดลูกหูลูกตา

ท่ามกลางท้องฟ้ายามราตรีใครกำลังร้องเพลง

วิญสสารเวียนมาเกิดนับพันร้อยครั้ง

คนล้วนมาจากสวรรค์

ลงมายังโลกเพื่อการใดลืมหือไม่

เจ้าผู้ก่อตั้งโลกไม่ห่วงงเหนี่ยวให้เสียเวลา

เสียงเพลงนี้มาจากจักรวาล

ท่วงทำนองเพลงหมุนเวียนเป็นระลอกอยู่กลางฟ้าดิน

๑๒๒. โลกมนุษย์ดุจดังทะเล (หงเงินซื้อไห่)

โลกมนุษย์ดุจดังทะเลฟ้าดินกว้างไพศาล
ชีวิตคนเรื่อน้อยลอยล่องในผืนน้ำสุดลูกหูลูกตา
อยู่ในคลื่นไม่รู้ว่โลกมนุษย์นั้นอันตราย
โลกมนุษย์และสวรรค์มีกำแพงกัน
คลื่นและหินโสโครกมากมายเท่าใดที่ถูกรั้งเชอ
ความจริงช่วยให้เชอกลับบ้านเกิดเมืองนอน

๑๒๓. ตื่นจากเมา (จួយจงสิง)

ชีวิตคนนั้นยืดยาวเพียงใด
สนุกกับเสียงเพลงคี่มเหล้าดี
ไม่รู้วามหันตภัยมาถึง
ชาวโลกยังคงยู่อยู่
เกิดแก่ไม่แน่นอนตั้งแต่ต้น
ความจริงอยู่ข้างกาย
ราชาผู้มีบุญญาธิการมายังโลกแล้ว
พลาดโอกาสเสียใจจนหัวใจแทบแตกสลาย

๑๒๔. รอพระมาโปรด (ไต้ฝอตุ๋)

ภัยพิบัติมาถึงแล้ว

คนไม่รู้

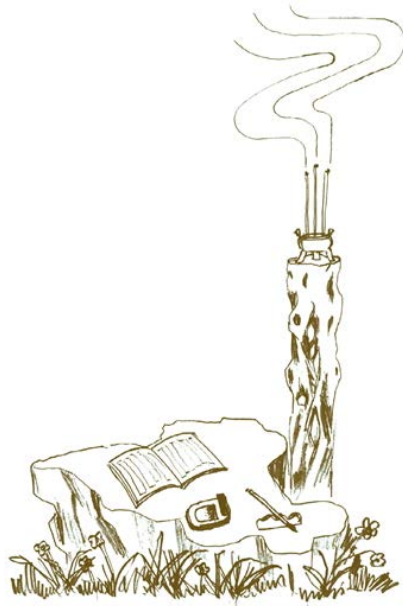
เข้าใจความจริงยังไม่สาย

กระแสน้ำแดงเกิดขึ้นเพื่อทำให้โลกวุ่นวาย

ลบตราประทับของมารแดงทิ้งไป

ย่อมจะมีเทพคอยคุ้มครอง

รอพระมาโปรด

๑๒๕. พุดเรื่องมีบุญวาสนา (ฮว่าโหย่วหยวน)

คลื่นมนุษย์กว้างใหญ่ยากจะพบกัน
พบกัน โดยบังเอิญพอยืมให้วาสนาเชื่อมต่อกัน
สงบใจลงมาฟังความจริง
เพื่อคำพูดนี้เธอรอคอยมานานับพันปี
ต้าฝ่าที่ช่วยปลดทุกข์ภัยกำลังถ่ายทอดแล้ว
ความลับสวรรค์ทุกๆ คำคือคำพูดจริง

๑๒๖. ความจริง (เงินเชิ่ียง)

ความทรงจำของเธอยังเปิดได้ไหม

คำปฏิญาณก่อนลงมายังโลกยังอยู่หรือไม่

ท่ามกลางวิฏสงสารเราต่างรอคอยเทพกันอยู่

เทพพระพุทธรูปมาถึงก่อนหน้านานแล้วเพียงแต่ถูกปิดบัง

ชาวโลกต่างกำลังวิ่งเต้นเหน็ดเหนื่อยเพื่อชื่อเสียงและผลประโยชน์

ผู้ที่เชื่อคำหลอกลวงและยังเคารพนับถือมารแดง

ความจริงจะเปิดความทรงจำของเธอ

เข้าใจเพราะอะไร โลกนี้มีภัยพิบัติมากอย่างนี้

ศิษย์ดำฝ่าทำไมต้องถ่ายทอดความจริง

มีสติปลอดโปร่งแล้วค้นหาตัวเองกลับคืนมาเพื่อไม่ต้องถูกกำจัดทิ้ง

